

VISUAL PATHS

Potwierdzenie umiejętności

Version: 31.01.2022

Authored by: Konsorcjum projektu Visual Paths

Project: VISUAL PATHS Wizualizacja umiejętności
i ścieżek kształcenia oraz wspieranie uznawania
kompetencji uczniów
2019-1-DE02-KA202-006504

VISUAL PATHS

Spis treści

Przedmowa	3
Wprowadzenie do kontekstu społecznego i europejskiego.....	4
Europejski Zielony Ład.....	5
Agenda Umiejętności 2016	7
Agenda Umiejętności 2020	8
Uczenie się przez całe życie i edukacja dorosłych	10
Uczenie się przez całe życie i Covid 19	12
Podstawowe elementy walidacji	15
Cztery fazy walidacji.....	16
Studium przypadku – Die Kärntner Volkshochschulen.....	21
Przedstawiamy koncepcję Visual Paths	30
Europejskie kompetencje kluczowe	39
Organizowanie narzędzia	44
Dokumentowanie nauki za pomocą modelu STAR	46
Logika organizacji – uczenie się nieformalne	50
Logika organizacji – uczenie formalne	51
Komunikowanie dodatkowej wartości za pomocą technologii cyfrowej.....	53
Podsumowanie	55

Przedmowa

Niniejszy podręcznik przedstawia edukatorom kształcenia i szkolenia zawodowego oraz edukatorom zajmującym się kształceniem dorosłych opracowane podejście skoncentrowane na uczniu, służące do wizualizacji i wymiany wyników uczenia się z różnych kontekstów. Wyniki uczenia się wspierają procesy uczenia się i potwierdzanie umiejętności do walidacji i oceny.

Podręcznik opisuje warunki ramowe i metodologię opracowanego podejścia w połączeniu z rosnącym znaczeniem uczenia się nieformalnego w czasach bliźniaczej transformacji w kierunku cyfrowego i zielonego społeczeństwa w Europie. Wyjaśnia, dlaczego tak ważne jest rozpoczęcie transformacji i wykorzystanie zalet technologii cyfrowej, aby móc dostosować się do różnych warunków uczenia się młodzieży lub zmieniającego się otoczenia uczenia się (np. podczas pandemii Covid 19).

Proponowane podejście obejmuje technologię cyfrową w postaci smartfona – aplikacji stanowiącej infrastrukturę do gromadzenia, dokumentowania, organizowania i wymiany wyników uczenia się w oparciu o potrzeby użytkowników. W tym procesie technologia cyfrowa wzbogaca ilustrację i wizualizację kompetencji i wyników uczenia się poprzez bogatą w media dokumentację, a jej nieodłączna łączność umożliwia wydajną i łatwą wymianę i komunikację wyników uczenia się.

Podręcznik oferuje wgląd w podejście skoncentrowane na uczniu w oparciu o opracowaną aplikację.

Aby efektywnie wykorzystać jego potencjał, sugerowane są następujące kroki:

- Zapisywanie wyników uczenia się używając aplikacji Visual Paths
- Dokumentacja sytuacji uczenia się – w oparciu o potrzeby użytkowników – sytuacyjny system STAR
- Organizacja wyników uczenia się w przenośną strukturę
- Bogata w media dokumentacja efektów uczenia się za pomocą opracowanej aplikacji
- Wymiana i komunikacja wyników nauki z opracowaną aplikacją

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

- Wykorzystanie przygotowanych efektów uczenia się do walidacji i oceny efektów uczenia się

Aplikacja Visual Paths sprawia, że nieformalne efekty uczenia się są widoczne, dostępne i wymienne.

Udokumentowane wyniki uczenia się mogą wzbogacić inne formy uczenia się, takie jak uczenie formalne (opisane w podręcznikach wprowadzających Visual Paths dla edukatorów i uczniów) lub uczenie społeczne (opisane w podręczniku Visual Paths „Wspieranie rozwoju umiejętności miękkich”).

Każda sekcja jest opracowywana niezależnie i może być stosowana osobno, chociaż ich łączne wykorzystanie zapewnia dodatkową wartość i innowacyjność. Zastosowanie opracowanego podejścia Ścieżek wizualnych zachęca uczniów do aktywnego angażowania się we własne procesy uczenia się i dostrzegania powiązań między sytuacjami uczenia się.

Wprowadzenie do kontekstu społecznego i europejskiego

Od dziesięcioleci koncentruje się na uczeniu się przez całe życie, aby przygotować obywateli i siłę roboczą do przystosowania się do oczekiwanych zmian w środowisku pracy lub innych okolicznościach życiowych. Obecnie digitalizacja wielu aspektów życia i pracy jest jednym z czynników powodujących duże i przyspieszone zmiany, teraz iw najbliższych latach. Wraz z pandemią Covid-19 potrzeba zmian i adaptacji przyspieszyła i osiągnęła kolejny etap, i stało się jasne, że wielu obywateli w każdym wieku wciąż zмага się z korzystaniem z narzędzi cyfrowych i że wielu obywateli ma niewystarczające umiejętności cyfrowe, aby przystosować się do zmiany w pracy i życiu codziennym w efektywny sposób. Równoległe do zmian spowodowanych postępującą cyfryzacją, pojawiająca się potrzeba przekształcenia naszych społeczeństw w zrównoważone i neutralne pod względem emisji dwutlenku węgla życie i pracę powoduje potrzebę dodatkowych i głębokich zmian istniejących nawyków i rutyny pracy.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Podwójna transformacja naszych społeczeństw w kierunku zielonej i cyfrowej Europy (Europejski Zielony Ład) jest ukierunkowana na neutralność klimatyczną do 2050 r. Oznacza to, że nadchodzące lata i dekady będą charakteryzować się fundamentalnymi zmianami: Cały przemysł – a wraz z nim miejsca pracy – zmieni się sposób, w jaki żyjemy i pracujemy oraz jak wchodzimy w interakcje. Powstanie duża liczba nowych miejsc pracy, inne rodzaje miejsc pracy znikną.

Z tej perspektywy ważne jest, aby obywatele byli w stanie dostosować się do tych zmian i radzić sobie z częstszymi zmianami w pracy i życiu: Umiejętności eksperckie w jednej pracy mogą stać się przestarzałe i mogą wymagać aktualizacji o bardziej aktualną i nową wiedzę i umiejętności, dlatego ważne jest, aby być wystarczająco elastycznym, aby dostosować się do nowej sytuacji. Innymi słowy, działania związane z uczeniem się przez całe życie są postrzegane jako klucz do przystosowania się do tych zmian, aby rozwijać i szkolić również umiejętności społeczne i osobiste, aby poradzić sobie z transformacją.

Duże znaczenie dostępu do uczenia się przez całe życie wyrażono w pierwszej zasadzie Europejskiego Filaru Praw Socjalnych jako warunek wstępny pełnego uczestnictwa w społeczeństwie i zarządzania pomyślnymi zmianami na rynku pracy.

„Każdy ma prawo do wysokiej jakości i włączającej edukacji, szkoleń i uczenia się przez całe życie w celu utrzymania i nabywania umiejętności, które umożliwiają mu pełne uczestnictwo w społeczeństwie i skuteczne zarządzanie zmianami na rynku pracy”.

https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/economy-works-people/jobs-growth-and-investment/european-pillar-social-rights/european-pillar-social-rights-20-principles_en

Europejski Zielony Ład

Europejski Zielony Ład to europejska strategia wzrostu i mapa drogowa osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r. jako pierwszego kontynentu neutralnego dla klimatu.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Erasmus+

Definiuje działania w zakresie klimatu, energii, rolnictwa, przemysłu, środowiska i oceanów, transportu, finansów i rozwoju regionalnego oraz badań i innowacji.

Jest to jeden z sześciu aktualnych priorytetów w UE, a dążenie do neutralności klimatycznej będzie oznaczać zasadniczą zmianę życia, pracy dla ludzi w Europie.

Cyfrowa i zielona transformacja nie tylko zmienia temat pracy, ale także wpływa i zmienia sposób, w jaki pracujemy, strukturę pracy oraz sposób współpracy ze współpracownikami i klientami. Oznacza to, że umiejętność dostosowywania się do zmian i radzenia sobie ze zmieniającymi się sytuacjami w pracy i układami zespołowymi stanie się niezbędną do uczestniczenia w życiu zawodowym i pozostanie ważną od początku do końca kariery danej osoby. Poza życiem zawodowym zmiany wpłyną również na inne aspekty życia, tak więc w kontekście prywatnym umiejętność zarządzania zmianą będzie stawała się coraz bardziej istotna.

Oznacza to, że potrzeba uczenia się przez całe życie i zdobywania kwalifikacji nigdy nie była bardziej aktualna niż dzisiaj. Uczenie się przez całe życie pozostanie w centrum uwagi w przyszłości, ponieważ ludzie w swoim życiu prywatnym, w pracy lub jako aktywni demokratyczni obywatele będą podlegać ciągłym zmianom w nadchodzących dziesięcioleciach.

Możliwość dostosowania się do wymogów transformacji ekologicznej i cyfrowej sprawia, że obywatele są bardziej odporni na zachodzące zmiany i gotowi do dostrzegania korzyści i możliwości płynących z nowych sposobów życia i pracy. Obywatele muszą zdobywać wiedzę fachową w swojej pracy, ale muszą także rozwijać się jako osoba i muszą nauczyć się współpracować z innymi oraz dostosowywać się do zmieniającego się otoczenia.

Na poziomie europejskim jednym z kluczowych elementów umożliwiających sprostanie tym wyzwaniom poprzez zwiększenie odporności Europy na zmiany oraz skutki transformacji i zmian jest uczenie się przez całe życie, a wraz z nim duże inwestycje w umiejętności ludzi, ogłoszone w programie na rzecz umiejętności 2016 i 2020.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Erasmus+

„W tym szybko zmieniającym się świecie musimy inwestować w największy atut Europy: w naszych ludzi. Ludzie potrzebują szerokiego zestawu umiejętności, aby wykorzystać swój potencjał zarówno jako aktywni obywatele, jak i w pracy. Umiejętności mają kluczowe znaczenie dla dobrobytu, miejsc pracy, wzrostu i trwałego dobrobytu. Nasz nowy program na rzecz umiejętności ma na celu zarówno upewnienie się, że nikt nie zostanie pominięty, jak i że Europa pielęgnuje zaawansowane umiejętności, które napędzają konkurencyjność i innowacyjność”.

Jyrki Katainen, wiceprzewodniczący ds. miejsc pracy, wzrostu, inwestycji i konkurencyjności

Agenda Umiejętności 2016

W 2016 r. opracowano program na rzecz umiejętności („Nowy program na rzecz umiejętności dla Europy: Wspólna praca na rzecz wzmocnienia kapitału ludzkiego, zdolności do zatrudnienia i konkurencyjności”), którego celem jest zapewnienie, aby ludzie rozwijali szeroki zestaw umiejętności od wczesnych lat życia i aby większości europejskiego kapitału ludzkiego, co ostatecznie zwiększy szanse na zatrudnienie, konkurencyjność i wzrost w Europie.

Agenda opisywała potrzebę poprawy jakości umiejętności i wyrażała ich znaczenie dla rynku pracy. Opisano, że podnoszenie poziomu umiejętności, promowanie umiejętności przekrojowych i znajdowanie sposobów na lepsze przewidywanie potrzeb rynku pracy ma zasadnicze znaczenie dla poprawy szans życiowych ludzi oraz wspierania sprawiedliwego, sprzyjającego włączeniu społecznemu i zrównoważonego wzrostu, a także spójności społeczeństw.

W agendzie przedstawiono 10 działań wspierających ten rozwój (w tym przegląd kluczowych kompetencji i gwarancji umiejętności) oraz zachęcano do walidacji uczenia się

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Erasmus+

formalnego i pozaformalnego.

(https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/IP_16_2039)

W 2020 r. dodano nową agendę umiejętności, będącą odpowiedzią na pojawiające się wyzwania pandemii koronowej oraz zdefiniowania działań niezbędnych do ożywienia UE oraz w ramach zielonej i cyfrowej transformacji, która została opisana w „Europejskim Zielonym Ładzie”.

Agenda Umiejętności 2020

Europejski program na rzecz umiejętności na rzecz zrównoważonej konkurencyjności, sprawiedliwości społecznej i odporności

Program łączy program na rzecz umiejętności z 2016 r. z nowym i znacznie rozszerzonym budżetem oraz ambitnymi celami w zakresie podnoszenia kwalifikacji (poprawy istniejących umiejętności) i przekwalifikowywania (szkolenia nowych umiejętności) w ciągu najbliższych 5 lat. Głównymi tematami są umiejętności potrzebne do pracy, współpraca i pomaganie ludziom w rozwijaniu umiejętności przez całe życie.

Margaritis Schinas, wiceprzewodniczący ds. promocji europejskiego stylu życia

„...Wiemy już, że umiejętności pozwalają prosperować ludziom i naszej gospodarce. Teraz nadszedł czas, aby połączyć ręce i odblokować rewolucję umiejętności, nie pozostawiając nikogo w tyle”.

Celem jest zapewnienie, aby uczenie się przez całe życie i prawo do szkolenia stały się rzeczywistością dla wszystkich w UE, niezależnie od regionu, w którym żyją.

UE postrzega inwestowanie w umiejętności ludzi jako środek wspierający trwałą odbudowę UE po wstrząsach pandemii korony i postrzega umiejętności i uczenie się przez całe życie jako niezbędne, aby obywatele byli przygotowani na oczekiwane zmiany i przemiany, które będą częścią tego procesu. zielonego i cyfrowego przejścia.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Nicolas Schmit, komisarz do spraw miejsc pracy i praw socjalnych, powiedział: *„Kwalifikacje naszych pracowników to jedna z naszych głównych odpowiedzi na ożywienie, a zapewnienie ludziom szansy na zbudowanie potrzebnych im umiejętności jest kluczem do przygotowania się do zielonej i cyfrowej transformacji. Daje każdemu możliwość skorzystania z nowych możliwości na szybko zmieniającym się rynku pracy.”*

Przemiany w naszych społeczeństwach niosą ze sobą zagrożenia i szanse. Uczenie się przez całe życie jest postrzegane jako odpowiedź na te zmiany, wyposażając Europę i jej obywateli w umiejętności korzystania z rosnących możliwości i opanowania przejścia do społeczeństwa ekologicznego i cyfrowego. Oczekuje się, że przejście w kierunku zielonego i cyfrowego społeczeństwa stworzy milion nowych miejsc pracy do 2030 r., podczas gdy inne miejsca pracy znikną.

Zdefiniowano dwanaście sztandarowych działań, aby osiągnąć cele agendy oraz zwiększyć podnoszenie kwalifikacji i przekwalifikowywanie obywateli oraz wyposażać ich w umiejętności cyfrowe. Te sztandarowe działania przyczyniają się do osiągnięcia ambitnych celów agendy, które zostały zdefiniowane jako wyraźne liczby i procenty wzrostu:

Do 2025 r. liczba szkoleń powinna wzrosnąć do 540 mln, w tym 60 mln dla osób dorosłych o niskich kwalifikacjach i 40 mln dla bezrobotnych. Liczba dorosłych z podstawowymi umiejętnościami cyfrowymi powinna wzrosnąć do 230 mln.

Ponieważ pandemia Corony przyspieszyła potrzebę zmian i przyspieszyła tendencję do zdobywania umiejętności na rynkach pracy, zwiększyła potrzebę uczenia się przez całe życie, które jest bardziej aktualne i ważniejsze niż kiedykolwiek. Uczenie się przez całe życie będzie centralnym elementem trwałego ożywienia gospodarek i społeczeństw w Europie i będzie kluczowe dla opanowania początkowego przejścia do zielonej i cyfrowej Europy.

W 2018 r. Rada Europejska określiła trzy wyzwania związane z kształceniem, szkoleniem i uczeniem się przez całe życie ukierunkowanymi na kompetencje: „wykorzystywanie różnych podejść do uczenia się i kontekstów; wsparcie dla nauczycieli i pozostałej kadry edukacyjnej; oraz ocena i walidacja rozwoju kompetencji.”

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

ZALECENIE RADY z dnia 22 maja 2018 r. w sprawie kompetencji kluczowych w uczeniu się przez całe życie

https://eur-lex.europa.eu/legalcontent/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.C_.2018.189.01.0001.01.ENG&toc=OJ:C:2018:189:TOC

Projekt „Visual Paths” zajmuje się tymi wyzwaniami poprzez zapewnienie innowacyjnego podejścia do uczynienia widocznymi i użytecznymi osiągnięciami w zakresie nieformalnego (i formalnego) uczenia się jako podstawy dla innych kontekstów uczenia się, udostępnienia tych osiągnięć jako podstawy do walidacji wyników uczenia się i do podania o pracę, a także wspieranie uczniów i nauczycieli w wymianie informacji na temat procesu uczenia się w różnych kontekstach za pomocą narzędzia cyfrowego, które wspiera wymianę i dyskusję na temat dowodów uczenia się.

Uczenie się przez całe życie i edukacja dorosłych

Koncepcje uczenia się przez całe życie określają podstawowe treści, cele i docelowe grupy uczenia się. Centralnym punktem dokumentów dotyczących polityki edukacyjnej jest to, że wszyscy ludzie powinni uczyć się przez całe życie w celu uzyskania zatrudnienia, rozwoju osobistego i uczestnictwa w życiu społecznym.

Powszechne jest przekonanie, że uczenie się przez całe życie jest niezbędne ze względu na wymagania społeczne i ekonomiczne. Szybkie zmiany i nowe wyzwania są wymieniane jako powody, dla których uczenie się przez całe życie jest niezbędne. Dokumenty Unii Europejskiej wielokrotnie podkreślają, że uczenie się przez całe życie jest kluczem do nadchodzących wyzwań w przyszłości. Kwalifikacje umożliwiające zatrudnienie osób są na pierwszym planie, na przykład poprzez promowanie umiejętności w przyszłych dziedzinach zatrudnienia (program dotyczący nowych umiejętności i nowych możliwości zatrudnienia).

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Erasmus+

Integracja na rynku pracy jest również postrzegana jako zasadniczy element udziału społecznego, włączenia społecznego i zapobiegania ubóstwu. Mniej dyskutowane jest uczenie się pozazawodowe czy rozwój społeczny i osobisty.

Uczenie się samo w sobie nie jest potrzebne na każdym etapie życia, co jasno wynika z badania UE „Uczenie się przez całe życie: postawy obywateli w zbliżeniu”.

Fakt ten musi być uwzględniony w uczeniu się przez całe życie bez powodowania niedogodności. Należy zauważyć, że nie każdy chce cały czas aktywnie uczestniczyć w procesach uczenia się. Jednak dostęp do zajęć edukacyjnych musi być zawsze otwarty dla wszystkich, aby ludzie mogli dokonywać wyborów i korzystać z nich, kiedy tylko chcą.

UE podkreśla, że jednostka powinna być umieszczona w centrum uczenia się przez całe życie. Odpowiada to fundamentalnej tendencji w edukacji dorosłych do silniejszej orientacji na przedmiot i indywidualizacji. Istnieje orientacja na etapy życia, kompetencje i potrzeby w zakresie poradnictwa. Jednocześnie jednak oznacza to, że ludzie stają przed wyzwaniem wzięcia większej odpowiedzialności za własne życie i naukę.

Głównym wyzwaniem dla naszego społeczeństwa jest to, jak postrzegamy i organizujemy uczenie się i edukację w kontekście szybko zmieniającego się rozwoju technologicznego, gospodarczego i społecznego.

Ważnym postępowaniem w edukacji jest rosnące znaczenie uczenia się pozaformalnego i nieformalnego. Dziś nauka odbywa się już w wielu różnych miejscach i środowiskach. Oprócz tradycyjnego uczenia się formalnego, obecnie uczenie się pozaformalne i nieformalne odbywa się w różnych kontekstach. Na przykład praca z młodzieżą jest uważana za jedną z głównych dostawców uczenia się pozaformalnego i nieformalnego. Tego rodzaju uczenie się zwykle odbywa się dobrowolnie w sytuacjach życiowych i często poprzez interakcje z rówieśnikami oraz poprzez podejście partycypacyjne. Ponadto uczenie się pozaformalne i nieformalne odbywa się w pracy i w czasie wolnym. Jednocześnie możemy również zaobserwować, że zacierają się granice między uczeniem się formalnym,

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Erasmus+

pozaformalnym i nieformalnym. Cyfryzacja umożliwia ten rozwój poprzez bardziej elastyczne oferowanie kursów online i promowanie wzajemnego uczenia się wśród uczniów z różnych środowisk. Na poziomie europejskim w ciągu ostatnich 15 lat podjęto kilka inicjatyw mających na celu promowanie uczenia się pozaformalnego i nieformalnego, a także jego walidacji i uznawania. Jako ważne kamienie milowe można tu wymienić europejskie ramy kwalifikacji, Europass oraz schemat procesu walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego (identyfikacja, dokumentacja, ocena, certyfikacja). Projekt „Visual Paths” jest częścią kolejnych kroków, aby nieformalne uczenie się było widoczne, mierzalne i zrozumiałe.

Uczenie się przez całe życie i Covid 19

Kraje muszą zrobić więcej, aby zapewnić ludziom uczenie się przez całe życie, aby pomóc im poruszać się w szybko zmieniającym się świecie pracy z powodu globalizacji i pandemii COVID-19. Pokazuje to OECD Skills Outlook 2021 Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD).

Według badania sektor publiczny odgrywa kluczową rolę w umożliwianiu skutecznego uczenia się przez całe życie. Istotne jest, aby część środków przeznaczonych na odbudowę zainwestować w programy uczenia się przez całe życie. Powinno to koncentrować się na szczególnie dotkniętych grupach, zwłaszcza ludziach młodych, osobach niepracujących, niekształcących się ani nieszkojących się (NEET) oraz tych, których miejsca pracy są najbardziej zagrożone zmianami.

Pandemia może również wpłynąć na zachowania edukacyjne dzieci i młodzieży. Przerwy w regularnej edukacji oznaczały, że wiele dzieci poczyniło mniejsze postępy niż oczekiwano w rozwijaniu swoich umiejętności. W krótkim okresie pandemia może doprowadzić do większej liczby osób porzucających szkołę. W średnim i długim okresie obecne pokolenie uczniów może wykształcić mniej pozytywne nastawienie do uczenia się w czasie głębokich

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

zmian strukturalnych, które wymagają od jednostek doskonalenia swoich umiejętności przez całe życie.

Zgodnie z raportem, aby umożliwić większej liczbie osób kontynuację nauki i utrzymanie aktualnych umiejętności, kraje powinny skoncentrować się na trzech kluczowych kwestiach:

- **Umieszczenie uczniów w centrum nauki:** różnorodne możliwości uczenia się mogą poprawić jakość edukacji i szkoleń. Mogą również umożliwić jednostkom dokonywanie odpowiednich wyborów, podtrzymując w ten sposób motywację do uczestniczenia w uczeniu się przez całe życie. Polityka musi być inkluzywna, przystępna cenowo, dostępna i elastyczna.
- **Umiejętności na całe życie:** uczenie się przez całe życie opiera się na solidnych podstawowych umiejętnościach, takich jak umiejętność czytania, pisania i liczenia, chęć do nauki i nawyk uczenia się. Decydenci powinni wykorzystać moc technologii, jednocześnie biorąc pod uwagę wpływ, jaki technologia może mieć na istniejące luki w umiejętnościach i tworzenie nowych nierówności.
- **Silna koordynacja na rzecz wysokiej jakości, edukacja włączająca:** decydenci powinni budować silną koordynację, zarządzanie wiedzą i wymianę informacji, aby osiągnąć wymagany poziom uczenia się przez całe życie. Polityki powinny mieć na celu poprawę procesów uznawania, walidacji i akredytacji w celu zwiększenia widoczności i możliwości przenoszenia nauczanych umiejętności.

Walidacja – podnoszenie umiejętności

Wspieranie walidacji kompetencji nabytych w różnych kontekstach umożliwi poszczególnym osobom uznanie i uzyskanie pełnych kompetencji. Może opierać się na istniejących rozwiązaniach dotyczących walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego, takich jak europejskie kompetencje kluczowe uczenia się przez całe życie, które zapewniają wspólne ramy odniesienia do porównywania poziomów kwalifikacji.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Ponadto ocena może pomóc w strukturyzacji procesów uczenia się i poradnictwa, pomagając ludziom w podnoszeniu ich kompetencji również w odniesieniu do zmieniających się wymagań na rynku pracy.

Ocena wpływa na jednostki i ich postępy w nauce. Może pomóc w zdobywaniu i przetwarzaniu nowej wiedzy i umiejętności. Walidacja kompetencji lub ocena prowadząca do kwalifikacji pomagają osobie uczącej się komunikować swoje kompetencje podczas poszukiwania dalszych możliwości uczenia się lub zatrudnienia

Technologie cyfrowe mają wpływ na kształcenie, szkolenie i uczenie się poprzez tworzenie bardziej elastycznych środowisk uczenia się dostosowanych do potrzeb wysoce mobilnego społeczeństwa.

Rozwój kompetencji kluczowych, ich walidację oraz kształcenie, szkolenie i uczenie się zorientowane na kompetencje powinny być wspierane poprzez tworzenie dobrych praktyk w zakresie lepszego wspierania kadry edukacyjnej w wykonywaniu jej zadań i doskonalenia jej kształcenia, aktualizacji metod i narzędzi oceny i walidacji.

IO3 Potwierdzenie umiejętności ma na celu wspieranie rejestrowania procesu uczenia się i umożliwianie walidacji uczenia się również, gdy odbywa się to poza środowiskiem klasy. Jest to narzędzie do rejestrowania czynności i wykonywania ćwiczeń oceniających. Zarejestrowane dowody są wykorzystywane w procesie potwierdzania istniejących lub nabytych umiejętności i stworzą archiwum dla osoby uczącej się. Będzie to cyfrowe narzędzie wspierające rejestrowanie dowodów działań osoby uczącej się w celu walidacji uczenia się i potwierdzania umiejętności, które zostanie również przekształcone w cyfrowe archiwum uczenia się, które będzie można wykorzystać w poszukiwaniu pracy w celu wykazania kompetencji poprzez pokazanie nagrań sytuacji, w których są stosowane. Wspieranie walidacji kompetencji nabytych w różnych kontekstach umożliwi poszczególnym osobom uznanie i pełne nabycie ich kompetencji.

Ponadto ocena może pomóc w strukturyzacji procesów uczenia się i poradnictwa, pomagając ludziom w podnoszeniu ich kompetencji również w odniesieniu do zmieniających się wymagań na rynku pracy.

Zadaniem IO3 jest przedstawienie archiwum kompetencji, rejestracja procesu uczenia się oraz umożliwienie walidacji uczenia się. Będzie uwzględniało ścieżkę formalną i ścieżkę nieformalną. Ważne jest, aby przyjrzeć się bliżej, w jaki sposób walidację można wykorzystać w uczeniu się formalnym i nieformalnym. W oparciu o te elementy można stworzyć strukturę w IO3 i zobaczyć, jak można mierzyć nieformalne uczenie się. Nawet jeśli IO3 służy jako archiwum dowodów naukowych, można je również zweryfikować.

Podstawowe elementy walidacji

„Ważnym celem zalecenia było zidentyfikowanie podstawowych cech walidacji. Definiuje walidację jako „proces potwierdzania przez upoważniony organ, że dana osoba uzyskała efekty uczenia się mierzone zgodnie z odpowiednią normą” (Rada UE, 2012, s. 5).”

Celem jest umożliwienie młodym ludziom korzystającym ze ścieżek wizualnych zdobycia kwalifikacji i/lub uwidocznienia swojej wiedzy, umiejętności i kompetencji sobie i innym. Walidacja ma na celu wzmocnienie kompetencji jednostki.

Walidacja polega na uwidocznieniu różnorodnych doświadczeń edukacyjnych. Te doświadczenia edukacyjne często mają miejsce poza formalną edukacją i szkoleniem, na przykład w domu, w pracy lub w czasie wolnym. Te doświadczenia można przeoczyć. Po drugie, walidacja polega na nadawaniu odpowiedniej wartości indywidualnym doświadczeniom związanym z nauką, niezależnie od dziedziny nauki, w której zostały one uzyskane. Chodzi o nadanie tym doświadczeniom odpowiedniego statusu.

Za pomocą walidacji widoczne są wyniki uczenia się pozaformalnego i nieformalnego. Są cenne dla dalszej edukacji lub rynku pracy. W przypadku reguły walidacji zawsze należy

brać pod uwagę elementy widoczności i wartości. Nawet jeśli na różne sposoby i w różnych kombinacjach.

Cztery fazy walidacji

Definicja nie ogranicza walidacji do konkretnego kontekstu instytucjonalnego. Chociaż walidacja najczęściej odbywa się w sektorze edukacji i szkoleń w celu uzyskania formalnych kwalifikacji, istnieje wiele innych instytucji, które stosują walidację.

Głównym celem walidacji doświadczeń jest zwiększenie widoczności i wartości uczenia się poza szkołami i instytucjami szkolenia zawodowego.

Europejski spis walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego 2012, podzielony na cztery poszczególne etapy walidacji: Identyfikacja, dokumentacja, ocena i certyfikacja.

Te kroki są pomocne w określeniu wartości umiejętności. Ponadto pojawia się pytanie, w jaki sposób można ocenić umiejętności w IO3 i jakie narzędzia można do tego wykorzystać. Umiejętności zapisane w IO3 powinny być przydatne nie tylko w szkole, ale także w dalszym życiu zawodowym.

- **Identyfikacja** indywidualnych efektów uczenia się uzyskanych w ramach uczenia się pozaformalnego i nieformalnego;
- **Dokumentacja efektów uczenia się** jednostki uzyskanych w ramach uczenia się pozaformalnego i nieformalnego;
- **Ocena** indywidualnych efektów uczenia się uzyskanych w ramach uczenia się pozaformalnego i nieformalnego;
- **Poświadczenie** wyników oceny efektów uczenia się danej osoby uzyskanych w ramach uczenia się pozaformalnego i nieformalnego w formie kwalifikacji lub punktów prowadzących do kwalifikacji lub w innej formie, w zależności od przypadku." (Rada UE, 2012, s. 3, pkt 2a–2d).

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Erasmus+

Te fazy są łączone w różny sposób w zależności od celu konkretnej walidacji. Aby uzyskać formalną kwalifikację, wiarygodność etapu oceny jest kluczowa. W innych przypadkach, na przykład w odniesieniu do wolontariatu, nacisk może być bardziej skoncentrowany na identyfikacji i dokumentacji, a mniej na ocenie formalnej. Jest jednak prawdopodobne, że te cztery kroki są uwzględnione we wszystkich schematach walidacji.

Celem walidacji i celem archiwum uczenia się IO3 jest dostarczenie i zebranie dowodów doświadczeń edukacyjnych, które mogą być przydatne w kontekście dalszej edukacji lub na rynku pracy.

W procesie walidacji w celu uzyskania formalnej kwalifikacji wymagania są zwykle określone przez oficjalne standardy systemu edukacji i szkoleń. Przy rejestrowaniu i przypisywaniu kompetencji, np. w firmach, można zastosować wewnętrzne, mniej formalne punkty odniesienia. W obu przypadkach znaleziono kroki 1 - 4, ale ich odpowiednia waga różni się znacznie.

Poniżej opisano bardziej szczegółowo kroki 1 - 4 walidacji (oraz odniesiono się do tego, w jaki sposób można je wykorzystać w IO3 i jaką odgrywają rolę).

1. Identyfikacja

Walidacja z konieczności zaczyna się od identyfikacji nabytej Wiedzy, umiejętności i kompetencji; jest to faza, w której Osoby stają się świadome wyników swoich wcześniejszych doświadczeń edukacyjnych. Ta faza jest ważna, ponieważ każda osoba może uzyskać różne efekty uczenia się w różnych kontekstach, w domu, w pracy i poprzez pracę wolontariacką. Odkrycie i świadomość indywidualnych zdolności ludzi już teraz jest cennym rezultatem procesu walidacji.

Ten niestandardyzowany aspekt uznawania uczenia się pozaformalnego i nieformalnego jest poważnym wyzwaniem metodologicznym. Stosowane metody i podejścia muszą być „otwarte na nieoczekiwane”. Ewentualna wiedza, umiejętności i kompetencje nie powinny

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Erasmus+

być ograniczane koncepcjami. Faza identyfikacji jest wspierana w niektórych krajach za pomocą znormalizowanych narzędzi informatycznych do samooceny. W wielu przypadkach wymaga to jednak również aktywnego zaangażowania tutorów, którzy są w stanie nawiązać kontakt z kandydatami. Podobnie jak w przypadku wyników uczniowie są w stanie określić swoje umiejętności za pomocą internetowego arkusza do autorefleksji w oparciu o program nauczania różnych instytucji, a także są w stanie przesłać różne dowody swoich umiejętności, takie jak zdjęcia, filmy itp., które można ocenić przez nauczycieli.

2. Dokumentacja

Dokumentacja następuje po fazie identyfikacji. Na tym etapie zbierane są dowody na uzyskane efekty uczenia się. Można to zrobić, tworząc portfolio, które zwykle zawiera życiorys i dokumenty lub próbki pracy, aby zademonstrować jego osiągnięcia w nauce. Walidacja musi być otwarta na wiele różnych rodzajów dowodów, od dokumentów pisemnych przez próbki robocze po praktyczną demonstrację. W Output 3 uczniowie mają możliwość załadować różne dowody. Czy to pisemny dokument, zdjęcie lub film pokazujący, jakie umiejętności uczeń chce zademonstrować.

Dowody te muszą zapewniać wystarczający wgląd w efekty uczenia się nabyte w sposób pozaformalny i nieformalny: prosta lista tytułów lub stanowisk nie jest wystarczająca. Możliwość przenoszenia dowodów ma kluczowe znaczenie i wymaga pewnej koordynacji na szczeblu krajowym i europejskim. W sytuacji, gdy istnieje wiele różnych usługodawców zajmujących się walidacją – na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym lub europejskim – użytkownikom trudno jest uzyskać uznanie i zaprezentowanie ich umiejętności i kompetencji poza systemem usługodawców. Jak pokazał Europass, wspólne formaty prezentacji doświadczeń edukacyjnych mogą wspierać ten transfer i pomagać w lepszym zrozumieniu i akceptacji takich efektów uczenia się. Przejście na podejście oparte na efektach uczenia się, które ma miejsce obecnie w Europie, może prowadzić do większej ogólnej przejrzystości i porównywalności, ponieważ podejście to promuje wspólny sposób

opisywania wiedzy, umiejętności i kompetencji w różnych branżach, sektorach oraz kwalifikacjach edukacyjnych i szkoleniach zawodowych kwalifikacje.

W tym miejscu wkraczają ścieżki wizualne. W IO3 prezentowana jest ogólna forma, z której może korzystać każdy. Zaczynając od systemów, uczniowie mogą tworzyć archiwum ze wszystkimi swoimi umiejętnościami, które nauczyciele mogą potwierdzić, jeśli chcą. Poza formatem archiwum można wykorzystać do przyszłego poszukiwania pracy lub składania wniosków o przyjęcie na studia wyższe, a archiwum można przez całe życie uzupełniać o dowody nowych umiejętności i kompetencji.

3. Ocena

Faza oceny zazwyczaj mierzy efekty uczenia się za pomocą określonych punktów odniesienia i standardów. Mogą to być dowody pisemne i udokumentowane, ale także inne rodzaje dowodów. Ocena ma zasadnicze znaczenie dla wiarygodności walidacji efektów uczenia się pozaformalnego i nieformalnego. W niektórych przypadkach walidacja jest uważana za niską, ponieważ walidacja jest stosunkowo nowa, aby przeciwdziałać takim założeniom, narzędzia i procedury muszą być prezentowane z zachowaniem najwyższego poziomu przejrzystości.

Wiele instrumentów i metod stosowanych do oceny uczenia się pozaformalnego i nieformalnego opiera się na metodach i narzędziach stosowanych w formalnym systemie kształcenia i szkolenia lub jest do nich podobnych. Ponieważ walidacja polega na uchwyceniu wielu indywidualnych doświadczeń związanych z uczeniem się, narzędzia oceny muszą być zaprojektowane tak, aby uchwycić i ocenić specyficzną naukę każdej osoby oraz kontekst, w którym ta nauka miała miejsce. W tym różni się od uczenia się w systemach formalnych, gdzie narzędzia oceny są stosowane do dużych grup, a mniejsze znaczenie przywiązuje się do szczególnych potrzeb podgrup lub jednostek.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Erasmus+

4. Certyfikacja

Ostatnia faza walidacji dotyczy certyfikacji – i oceny końcowej – zidentyfikowanych, udokumentowanych i ocenionych efektów uczenia się. Może to przybierać różne formy; jednak zazwyczaj podaje się kwalifikację formalną (lub kwalifikację częściową). Na etapie certyfikacji wymagana jest ocena podsumowująca, aby poświadczyć, że osiągnięte efekty uczenia się spełniają normę. Bardzo ważne jest, aby proces ten był administrowany i zarządzany przez wiarygodny organ lub organizację. Wartość uzyskanych referencji lub kwalifikacji zależy w dużej mierze od legitymacji organu lub organu przyznającego. Niektóre kraje zdecydowały się oferować oddzielne świadectwa lub kwalifikacje do uczenia się pozaformalnego i nieformalnego. Chociaż może to być odpowiednie w niektórych kontekstach, istnieje ryzyko utworzenia certyfikatów A i B, a poświadczenia z walidacji są postrzegane jako gorsze.

Ocena punktowa i certyfikacja w systemie walidacji nie są przedmiotem zainteresowania produktu IO3. Jak opisano w pierwszej części, proces walidacji może skupiać się na czterech etapach walidacji. Oznacza to, że produkt 3 ma zajmować się głównie identyfikacją i dokumentacją umiejętności i kompetencji oraz opracowaniem narzędzia, które uczyni je widocznymi i możliwymi do zastosowania w przyszłości. Z jednej strony cyfrowe narzędzie i archiwum służące do identyfikowania i odkrywania nabytych i oczekiwanych umiejętności i kompetencji. Możliwość rozwijania, rejestrowania i odtwarzania kompetencji przez całe życie. Ze względu na indywidualną specyfikę efektów uczenia się może być wymagane zastosowanie wielu instrumentów, np. połączenia egzaminów pisemnych z zadaniami praktycznymi.

Bardzo ważne jest również dla Ścieżek Wizualnych, aby każda osoba mogła podążać swoją indywidualną ścieżką i drogą. Z jednej strony studenci mają możliwość podążania ścieżką uczenia się zgodnie z programem nauczania, a z drugiej odkrywania nowych umiejętności. Ze względu na różne umiejętności uczenia się przez całe życie każdy może rejestrować nowe kompetencje i przysyłać je do archiwum. Umożliwia to rozpoznanie dodatkowych

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Erasmus+

umiejętności miękkich lub uczynienie istniejących umiejętności bardziej widocznymi i wartościowymi dzięki dowodom.

Studium przypadku – Die Kärntner Volkshochschulen

Opis procesu rozwoju kompetencji „Pflichtschulabschluss Kurs“

Die Kärntner Volkshochschulen

Kompetencje podstawowe związane z pozytywnym świadectwem szkolnym stanowią ważną podstawę dla dalszego procesu uczenia się w zakresie językowym, kulturowym i społecznym oraz dostępu do szkolnictwa wyższego. Nadrobienie zaległości w obowiązkowym świadectwie szkolnym jest bardzo ważne jako powiązanie z wyższymi kwalifikacjami i dalszymi środkami kwalifikacyjnymi.

Planowanie procesu edukacyjnego jest zorientowane na kompetencje. Nacisk kładziony jest na efekty uczenia się uczestników, a także samodzielną i samodzielną pracę uczniów.

Od orientacji na treść idzie w kierunku orientacji na działanie i odbitego wykorzystania wiedzy. Kompetencje zdobywa się przede wszystkim dzięki najlepszym praktykom.

Ponieważ obowiązkowy kurs szkolny opiera się na programie nauczania zorientowanym na kompetencje, cele zostały dostosowane i podzielone na kompetencje docelowe – efekty uczenia się.

Umiejętności zawodowe:

W sensie umiejętności zawodowych studenci kursów powinni:

- posiadać podstawowe i zaawansowane umiejętności językowe, rozumieją teksty i nawiązują konteksty społeczne oraz potrafią wyrazić to w formie pisemnej,
- posiadać podstawowe i zaawansowane umiejętności matematyczne i potrafią je zastosować w życiu praktycznym i zawodowym,

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Erasmus+

- posiadać podstawową znajomość języka angielskiego oraz potrafi wypowiadać się ustnie i pisemnie,
- zachować świadomość całościowego rozumienia zdrowia, zrozumieć i wyjaśnić system zdrowotny i socjalny w Austrii,
- uzyskać przegląd różnych profili zawodowych, określać cele zawodowe i dostrzegać perspektywy
- Umieć dostrzec, zrozumieć i przeanalizować osiągnięcia naukowe i techniczne.

Umiejętności metodyczne:

W zakresie kompetencji metodycznych Studenci powinni:

- nauczyć się korzystania z różnych mediów jako źródła informacji (kompetencja medialna),
- być w stanie samodzielnie pozyskiwać informacje,
- umieć łączyć fakty,
- potrafić łączyć i przetwarzać wiedzę,
- umieć posługiwać się różnymi technikami prezentacji,
- potrafić swobodnie mówić przed grupą,
- umieć zaplanować etapy pracy i wykonać je samodzielnie,
- posiadać umiejętności zarządzania czasem,
- potrafić samodzielnie dzielić jednostki nauki,
- być w stanie wyznaczać i koncentrować się na celach.

Umiejętności cyfrowe

Jeśli chodzi o umiejętności cyfrowe, uczniowie powinni:

- zdobyć wiedzę na temat zastosowania narzędzi cyfrowych i programów komputerowych,
- potrafić przetwarzać i przechowywać dane cyfrowe,
- umieć badać, sortować i przetwarzać cyfrowe źródła informacji,
- umieć posługiwać się narzędziami komunikacji,

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Erasmus+

- umieć korzystać z programu moodle learning,
- umieć korzystać z platformy edukacyjnej Kahoot!,
- potrafić w odpowiedzialny sposób korzystać z technologii informacyjno-komunikacyjnych.

Umiejętności osobiste i społeczne

W zakresie umiejętności osobistych i społecznych uczniowie powinni:

- świadomie rozpoznawać swoje mocne strony i na tej podstawie rozwijać odpowiednie perspektywy zawodowe lub dobierać odpowiednie oferty dalszego kształcenia,
- mieć motywację do nauki i kompetencje w zakresie uczenia się. Uznając znaczenie uczenia się przez całe życie dla rozwoju osobistego i zawodowego,
- wzmocnić swoją osobowość i indywidualny rozwój,
- umieć myśleć analitycznie i formułować pytania,
- poszerzyć swoje społeczne spektrum działania i mieć możliwość uczestniczenia w społecznej i politycznej partycypacji,
- być w stanie myśleć w sposób społecznie odpowiedzialny, zorientowany na przyszłość i zrównoważony
- posiadać wiedzę o koncepcjach i strukturach społecznych i politycznych oraz kontekstach ekonomicznych,
- okazywać kosmopolityzm i świadomość transkulturowości, dostrzegaj dyskryminację i poddaj krytyczną refleksję.

Grupa docelowa

Grupą docelową kursu do obowiązkowego egzaminu szkolnego są bezrobotni młodzi ludzie w wieku od 16 do 25 lat, którzy nie mają lub mają negatywne świadectwo dojrzałości i mogą zwiększyć swoje szanse na rynku pracy poprzez uzyskanie takiego świadectwa. W szczególności są to:

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Erasmus+

- osoby bez pozytywnego świadectwa obowiązkowego
- osoby posiadające świadectwo ze szkoły specjalnej – nauczane zgodnie z ogólnym programem szkoły specjalnej,
- Osoby z pochodzeniem migracyjnym, których znajomość języka niemieckiego jest wystarczająca do uczestnictwa w kursie.
- Osoby wszystkich narodów, które:
 - o muszą nadrobić zaległości we wszystkich przedmiotach 8 klasy
 - o muszą nadrabiać zaległości w zakresie poszczególnych przedmiotów z 8 klasy
 - o posiadają zagraniczne świadectwo ukończenia szkoły, nie posiadają żadnych świadectw lub których świadectwa nie są uznawane w Austrii

Proces rozwoju kompetencji

To nowy proces rozwoju w kierunku orientacji kompetencyjnej. Jest to ustrukturyzowany proces, który trwa przez cały okres realizacji projektu edukacyjnego. Jest realizowany pod kierunkiem Bildungsberatung Kärnten wraz z trenerami i pedagogami społecznymi. Celem jest budowanie kompetencji i uwidocznienie rozwoju kompetencji przez cały kurs. W efekcie absolwenci otrzymują indywidualnie opracowany profil kompetencji oraz dziennik nauki, w którym dokumentowane są wszystkie wyniki rozwoju.

Ocena kompetencji

Na początku terminologia zorientowana na kompetencje jest prezentowana w otoczeniu grupowym i indywidualnym:

- definicja kompetencji
- kompetencje docelowe
- zasady metodologii/dydaktyki zorientowanej na kompetencje
- dyskusja na temat efektów uczenia się
- nazewnictwo poszczególnych kompetencji

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Erasmus+

- stworzenie indywidualnego planu rozwoju kompetencji

Wspólnie rejestrowane są indywidualnie istniejące obszary kompetencji. Odbywa się to w formie samooceny przez uczestników. W ten sposób radzą sobie z własnymi mocnymi i słabymi stronami oraz rozpoznają istniejące kompetencje. W tej fazie uczestników wspierają eksperci Bildungsberatung Kärnten, trenerzy i pedagodzy społeczni. Wszyscy uczestnicy odbywają indywidualną rozmowę z ekspertami Bildungsberatung. Pod koniec dnia rejestracji kompetencji każdy uczestnik otrzymuje wstępną siatkę kompetencji. Obejmuje to kompetencje metodologiczne, umiejętności cyfrowe, kompetencje osobiste i umiejętności społeczne. Wspólnie z zespołem dla każdego uczestnika ustalany jest indywidualny plan rozwoju kompetencji.

Monitorowanie rozwoju kompetencji

Podczas dwóch procesów rozwoju kompetencji, w zespole trenerskim trwa ustrukturyzowany proces refleksji nad postępami w nauce uczestników. Dokumentują postępy uczestników i wymieniają się informacjami na ich temat na regularnych spotkaniach z pedagogami społecznymi i koordynatorem. Wszystkie wyniki dokumentacji są zapisywane w tzw. dzienniku nauki i wykorzystywane do oceny końcowej.

Generowanie profilu kompetencji

W końcowej fazie kursu nabyte kompetencje są określane w układzie grupowym i indywidualnym. Umiejętności metodologiczne, cyfrowe, społeczne i osobiste są ponownie opisane przez uczestników w towarzyszącej samoocenie i rozszerzone o zewnętrzne oceny trenerów. Kompetencje przedmiotowe, takie jak matematyka i język niemiecki, są gromadzone w ramach egzaminów końcowych. Oprócz certyfikatu końcowego absolwenci otrzymują indywidualny profil kompetencyjny zawierający siatkę kompetencji oraz dziennik nauki. Wspólnie z ekspertami doradztwa edukacyjnego (Bildungs Beratung)

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Erasmus+

odzwierciedlane i omawiane są końcowe wyniki profilu kompetencji, badany jest realizowany rozwój kompetencji oraz omawiane są przyszłe perspektywy edukacyjne lub zawodowe.

Proces rozwoju kompetencji VHS w połączonych ścieżkach wizualnych potwierdzania umiejętności

Wraz z doradztwem edukacyjnym proces oceny kompetencji został teoretycznie przemyślany w połączeniu ze ścieżkami wizualnymi i Projektem. Pod pewnymi względami ocena kompetencji stwarza pewne trudności. Elastyczność czasowa i lokalna nie jest wymagana. Z powodu pandemii wiele dzienników nauki nie zostało spisanych, a kwestionariusze samooceny nie mogły być prowadzone w sposób ciągły. Wsparcie cyfrowe ułatwiłoby i poprawiłoby proces oceny umiejętności oraz wynik profilu umiejętności. Visual Paths pozwala pracować elastycznie i efektywniej.

Raz w miesiącu uczniowie mogą wypełnić i przesłać swój dziennik nauki za pośrednictwem aplikacji. Jako uzupełnienie trenerzy i pedagodzy społeczni mogą dodać informację zwrotną lub zewnętrzną percepcję sukcesu uczenia się w bieżącym miesiącu. Dzięki aplikacji można to zrobić niezależnie od czasu i miejsca. Smartfon i aplikacja to idealne narzędzie do uzyskania natychmiastowej informacji zwrotnej. Autorefleksja nad bieżącym sukcesem w nauce może być uzupełniona przez uczniów w dowolnym momencie i elastycznie odpowiedzieć na nie przez trenerów. W czasach szybkiego tempa ważne jest, aby dostosować się do nowych okoliczności.

W eksperymencie testowym stwierdzono, że uczestnicy intensywniej zastanawiają się, kiedy mogą odpowiedzieć na pytania w formie pisemnej w dzienniku uczenia się. Trenerzy wskazali również, że pozwoliło im to poświęcić więcej czasu na przekazanie informacji zwrotnej.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Erasmus+

Obecnie trener lub edukator społeczny przeprowadza wywiady z każdym uczniem raz w miesiącu i wspólnie odpowiada na pytania. Problemy pojawiają się z powodu niewystarczających zasobów czasowych dla każdego uczestnika i nieobecności uczestników na zajęciach. Również ocena arkusza autorefleksji może być bardziej efektywnie oceniana i natychmiast wyświetlać wyniki za pośrednictwem aplikacji. Autorefleksyjną formę VHS Kärnten und Bildungsberatung Kärnten wypełniają uczestnicy na początku procesu rozwoju kompetencji, w środku i na końcu. Służy do sprawdzenia, jak uczestnicy oceniają siebie pod względem różnych umiejętności i jak ich umiejętności rozwijają się w trakcie procesu. Obecna forma oceny ręcznej, podobnie jak drukowanie papieru, nie jest ani wydajna, ani przyjazna środowisku. Dzięki formie cyfrowej trenerzy i uczniowie otrzymują aktualne informacje zwrotne i dostosowują się do bardziej przyjaznych dla środowiska i elastycznych procesów. Omawiane są odpowiednie umiejętności. Ponadto wraz z uczestnikami rozwijane są zainteresowania zawodowe, aby ustalić, czy ich dotychczasowe umiejętności odpowiadają ich zainteresowaniom zawodowym, czy nie. Ponadto uczestnicy mogą zapisywać nowo nabyte kompetencje i umiejętności w aplikacji w archiwum i odnosić się do swoich umiejętności w dzienniku uczenia się i arkusz autorefleksji. Trenerzy i pedagodzy społeczni mają w ten sposób możliwość wyrażenia opinii i rozpoznania umiejętności uczniów.

W pierwszej części oceny kompetencji odbywają się warsztaty z Bildungsberatung i uczniami. Różne terminologie są omawiane i opracowywane wspólnie; obejmuje to różne mocne strony i kompetencje. Uczestnicy są prowadzeni do uświadomienia sobie własnych mocnych stron i kompetencji. Gdzie są źródła ich mocnych stron, czy stosują je w czasie wolnym czy w kontekście zawodowym, w tym celu wykorzystywane są również karty, na których opisane i zilustrowane są umiejętności, a uczestnicy wybierają z różnych kategorii. Wsparcie za pośrednictwem aplikacji: Jeśli jedna z studentów nie mogą uczestniczyć w warsztatach, możliwy jest dostęp do kategorii online i kart umiejętności w aplikacji. Tam umiejętności są również opisane dla uczestników i wyjaśnione prostym językiem.

Drugi krok oceny kompetencji to indywidualne spotkanie z doradcą edukacyjnym. Tam 6 głównych kompetencji uczestników zostaje odfiltrowanych, uwzględnionych bliżej i wspólnie omówionych. Omawiane są poszczególne źródła mocnych stron oraz kontekst, w którym nauczyli się oni odpowiednich umiejętności.

Ponadto zainteresowania zawodowe są opracowywane z uczestnikami w celu ustalenia, czy ich dotychczasowe umiejętności odpowiadają ich zainteresowaniom zawodowym. Po warsztatach i indywidualnej rozmowie studenci otrzymują dwa różne dokumenty drukowane:

Logo: Erwachsenenbildung, Bildungsberatung Österreich, Netzwerk Kärnten

Logo: EUROPÄISCHE UNION, Europäischer Sozialfonds

MEINE KOMPETENZEN
ELISA STERN

KREATIVITÄT:
Ich habe viele kreative Ideen, die ich beim Kochen umsetze. Außerdem gestalte ich regelmäßig selbst meine Kleidungsstücke um.

WISSENSMANAGEMENT:
Ich kann sehr gut nach bestimmten Informationen suchen und sie anderen erklären. Ich suche zum Beispiel oft nach Reiseinformationen oder Rezepten.

SPRACHKENNTNISSE:
Ich kann mich auf Englisch sehr gut unterhalten und schaue auch oft Filme auf Englisch. Ein bisschen Spanisch und Italienisch kann ich auch.

SOZIALES ENGAGEMENT:
Ich fühle mit anderen Menschen mit, wenn es ihnen nicht so gut geht. Es ist schon vorgekommen, dass ich Obdachlosen etwas gespendet habe. Außerdem habe ich einen Bekannten ermutigt, zur Therapie zu gehen, als ich gemerkt habe, dass er Hilfe braucht.

BEGEISTERUNGSFÄHIGKEIT:
Ich kann meine Freunde und Freundinnen für meine Ideen begeistern und sie motivieren, neue Dinge auszuprobieren (zum Beispiel eine neue Sportart).

INTERKULTURELLE KOMPETENZ:
Ich mag Menschen aus den verschiedensten Kulturen und habe auch Freunde und Freundinnen aus unterschiedlichen Ländern.

FREIZEITAKTIVITÄTEN:
Meine liebste Freizeitaktivität ist das Reisen. Ansonsten koche ich sehr gerne und höre oft Musik.

@ProfPass für junge Menschen

Projektträger: die Kärntner Volkshochschulen

Bundesministerium Bildung, Wissenschaft und Forschung

AK LAND KÄRNTEN

AMS

Logo: Erwachsenenbildung, Bildungsberatung Österreich, Netzwerk Kärnten

Logo: EUROPÄISCHE UNION, Europäischer Sozialfonds

WAS ICH WILL – MEINE PERSÖNLICHEN INTERESSEN
ELISA STERN

- Schauspielerin (Traumberuf)
- Laborassistentin
- Bürokauffrau
- Zahnarztassistentin
- Kleinkinderzieherin
- Pharmazeutisch-kaufmännische Assistentin
- Reisebüroassistentin
- Kosmetikerin

W dokumencie „Moje kompetencje” przedstawiono i opisano sześć rozwiniętych kompetencji uczniów. Te sześć kompetencji reprezentuje ich obecne główne mocne strony, które wypracowali podczas warsztatów i indywidualnych spotkań. Drugi dokument to

przeгляд aktualnie požądanych zawodów. Aplikacja Visual Paths i IO3 mogą również sprawić, że rozwinięte umiejętności i dokument będą widoczne, przesyłając je do archiwum. Ponadto uczniowie mogą zademonstrować swoje umiejętności w archiwum za pomocą różnych dowodów, takich jak filmy, zdjęcia i dokumenty. Grupa docelowa w niewielkim stopniu korzysta z drukowanych formatów papieru, ponieważ jako tubylcy cyfrowi w dużej mierze chcą uzyskać dostęp do wszystkiego w formie cyfrowej. Ze względu na digitalizację formaty papieru nie odpowiadają obecnym czasom i są postrzegane przez studentów jako mniej wartościowe. Możliwość wgrania umiejętności miękkich wraz z dowodami do archiwum daje młodym ludziom możliwość uwidocznienia swoich umiejętności. Problem z niektórymi umiejętnościami, zwłaszcza miękkimi, polega na ich uchwyceniu.

Proces oceny kompetencji trwa około dziewięciu miesięcy i w tym czasie uczniowie powinni zająć się umiejętnościami i kompetencjami. Poprzez archiwum i wizualną reprezentację wyników, uczniowie zyskują większą motywację do zajmowania się indywidualnymi kompetencjami i doskonalenia ich. Przesyłając dowody, można osiągnąć różne poziomy, na przykład: jeśli umiejętność powinna być bardziej promowana, dowody zostaną przesłane i widoczny będzie wzrost profilu kompetencji. Naklejka/link pokazuje, ile przesłano dowodów dotyczących umiejętności/kompetencji i jak zmotywowany był uczeń do zajęcia się różnymi umiejętnościami. To sprawia, że umiejętności są mierzalne dla przyszłych profili kompetencji.

Poprzez graficzną reprezentację czy możliwość stworzenia archiwum umiejętności, umiejętności miękkie nie tylko stają się widoczne, ale także motywują uczestników do doskonalenia swoich mocnych stron. Pobudzana jest kreatywność uczniów, aby mogli wykazać się swoimi umiejętnościami. Wypełnianie umiejętności różnymi dowodami można porównać do pracy domowej i promuje osobistą odpowiedzialność uczniów. Już wtedy, gdy uczeń zajmuje się tematem umiejętności osobistych, następuje stymulacja i wzmocnienie autorefleksji. Pod koniec procesu oceny kompetencji uczniowie otrzymują profil kompetencji tworzony przez poradnictwo edukacyjne (Bildungsberatung). Profil

kompetencji składa się z zawartości dzienników uczenia się, arkuszy autorefleksji, opracowanych dokumentów warsztatowych oraz pierwszego i końcowego wywiadu. Dzięki digitalizacji różnych danych aplikacja ułatwia ocenę. Różne zestawienia i wizualizacje graficzne są sposobem na pokazanie, jakie umiejętności stale się rozwijały i ile dowodów trafiło do archiwum. Ostatni dokument stworzony na podstawie procesu oceny kompetencji jest certyfikowany przez Poradnik Edukacyjny. Studenci otrzymują to w formie papierowej. Ponownie, cyfrowa forma certyfikatu jest bardziej użyteczna i może być lepiej wykorzystana przez grupę docelową. Na przykład w przypadku przyszłych podań o pracę. Podsumowując, można powiedzieć, że teoretyczne rozważenie sposobu korzystania z archiwum znacznie poprawiłoby proces oceny kompetencji w Kärntner Volkshochschule i Bildungsberatung. Proces byłby skuteczniejszy, skuteczniejszy i zgodny z erą cyfrową.

Przedstawiamy koncepcję Visual Paths

Ramowe Warunki gromadzenia, dokumentowania, archiwizowania i udostępniania dowodów uczenia się w projekcie Ścieżki wizualne

Ta część podręcznika opisuje aktywną rolę użytkownika w gromadzeniu, dokumentowaniu i ocenie dowodów uczenia się z różnych kontekstów uczenia się oraz opisuje wartość wdrażania doświadczeń edukacyjnych z różnych kontekstów uczenia się do procesów uczenia się. Odnosi się do potrzeb użytkowników w zakresie dokumentowania, archiwizowania i przekazywania zebranych doświadczeń edukacyjnych.

Ponadto omawia wymagania i warunki ramowe dla rozwiązania skoncentrowanego na uczniu, które jest w stanie uporządkować i ustrukturyzować dowody formalnego i nieformalnego uczenia się w celu uwidocznienia ich w różnych kontekstach uczenia się, oceny lub walidacji. znaleźć przenośną strukturę, która pozwoli na uwzględnienie wyników uczenia się wynikających z ogromnej różnorodności nieformalnych sytuacji uczenia się i we wszystkich sektorach tematycznych.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Dokumentowanie przez ucznia

Uczenie się jest procesem społecznym, który odbywa się w wielu różnych kontekstach, często niezorganizowanych i poza formalnymi organizacjami edukacyjnymi. (Uznaje się, że wkład uczenia się nieformalnego w całe uczenie się wynosi 70%). Całe uczenie się składa się z różnych form uczenia się, więc również uczenie się formalne opiera się na uprzednim zrozumieniu zbudowanym na podstawie wcześniejszych doświadczeń związanych z uczeniem się nieformalnym.

Zwłaszcza potencjał tego niezorganizowanego nieformalnego uczenia się w różnych miejscach, w różnych grupach, o różnych porach dnia, często nie jest wykorzystywany, ponieważ zwykle nie jest widoczny dla innych lub nie jest udokumentowany do wykorzystania lub omówienia w innych kontekstach uczenia się. Uwidocznienie tego niewykorzystanego potencjału oznaczałoby, że dostępna byłaby znacznie większa część dużego zakresu uczenia się jednostki. Oznacza to również, że może być postrzegane przez innych i sprawić, że sam uczący się będzie bardziej świadomy swoich osiągnięć w nauce i rozwiniętych kompetencji. W ten sposób szczególnie postępy w nauce społecznej i osobistej mogą być wizualizowane, omawiane i odzwierciedlane.

Łączenie i wykorzystywanie uczenia się z różnych kontekstów tworzy dodatkową wartość i pokazuje powiązania między różnymi formami uczenia się.

Zbieranie dowodów uczenia się

Zwykle tylko osoby uczące się same są w stanie uchwycić i udokumentować różnorodność swoich doświadczeń związanych z uczeniem się. Bez dokumentacji te osiągnięcia uczenia się nie mogą być wykorzystane w innych kontekstach, pozostają niewidoczne i niewykorzystane przez innych (np. edukatorów/nauczycieli/nauczycieli). Jest to problem,

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Erasmus+

The European Commission's support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

ponieważ duża część uczenia się pozostaje niewidoczna i niewykorzystana, a często nawet niewykryta przez samego ucznia.

Możliwość zintegrowania osiągnięć uczenia się nieformalnego z innymi kontekstami uczenia się (jak uczenie się osobiste i formalne) pozwoliłaby na znacznie szerszy (i znacznie pełniejszy) pogląd na postępy danej osoby w nauce, jej dostępne umiejętności i doświadczenia. Zatem uchwycenie różnych sytuacji/osiągnięć w nauce i uwidocznienie ich byłoby pomocne w zademonstrowaniu szerokiego zakresu uczenia się i mogłoby przyczynić się do przygotowania dalszych etapów kariery jako podstawy do walidacji osiągnięć w nauce lub podania o pracę.

W projekcie Visual Paths doświadczenia uczenia się nieformalnego są gromadzone, organizowane i uwidaczniane z zamiarem zintegrowania uczenia się nieformalnego i codziennego uczenia się z innymi formami uczenia się oraz udostępnienia ich do innych celów i kontekstów, takich jak walidacja lub poszukiwanie pracy.

Warunki wstępne gromadzenia i prezentowania dowodów uczenia się:

Aktywny uczeń i wspierająca infrastruktura

Aby codzienna nauka była widoczna, dostępna i użyteczna, konieczne są dwa główne wymagania: aktywny uczeń, który często gromadzi dowody uczenia się oraz wspierająca struktura organizacyjna do archiwizowania osiągnięć uczenia się z zamiarem uzyskania do nich dostępu i zaprezentowania ich, gdy są potrzebne.

W tym procesie uczący się jest przede wszystkim odpowiedzialny za działanie: wybiera, co warto uchwycić, dokumentuje osiągnięcia i zastanawia się, jak zorganizować/zarchiwizować dowody uczenia się. Jak korzystać z udokumentowanej nauki m.in. prezentując ją nauczycielowi lub wychowawcy w wybranym kontekście. Oznacza to, że powodzenie tego procesu zależy głównie od aktywności młodych uczniów. Podstawą jest to, że uczący się muszą dostrzec i zrozumieć korzyści płynące z tego podejścia oraz znaleźć najlepsze warunki do zarządzania osiągnięciami w nauce.

Aby wykorzystać osiągnięcia w nauce, potrzeba więcej niż tylko dokumentacji: wyniki muszą być opisane i wyjaśnione lub umieszczone w kontekście i muszą być zorganizowane w taki sposób, aby można je było wykorzystać później (dni, tygodnie, miesiące, a nawet lata). W tym celu konieczne jest zaoferowanie kategorii w celu uporządkowania dowodów uczenia się. Format dokumentacji z jednej strony oferuje konkretne wyniki, a z drugiej odpowiada potrzebom uczniów.

Potrzeby użytkowników

Narzędzia wsparcia muszą być opracowane z naciskiem na potrzeby uczniów, aby sprostać ich oczekiwaniom i osiągnąć wysoką akceptację (zachęcanie do zbierania wyników uczenia się). Oznacza to również, że sposób dokumentacji i kategoryzacji musi być zaprojektowany w użyteczny sposób. Uczniowie muszą mieć łatwe w użyciu narzędzie, które jest opracowywane na podstawie ich wymagań: pod względem technologii, pod względem funkcjonalności oraz oferując łatwą w użyciu strukturę organizacji i dokumentacji.

Aktywne zaangażowanie ucznia – Postrzeganie uczenia się i refleksja nad rezultatami uczenia się

Dokumentowanie procesów uczenia się (nieformalnego) wymaga, aby osoba ucząca się/osoba zastanowiła się i zrozumiała, że sytuacja zawiera wyniki uczenia się, które warto udokumentować i które należy zorganizować w odpowiednim formacie, aby wykorzystać dowody w innej sytuacji. Na przykład w kontekście osobistego uczenia się, kiedy może to pomóc zilustrować rozwinięte umiejętności miękkie.

Dzięki tym udokumentowanym informacjom uczący się i nauczyciel mogą zastanowić się nad wartością zebranych dowodów uczenia się nieformalnego i sytuacji uczenia się oraz np. omówić powiązanie z modułem programu nauczania lub osobistym rozwojem ucznia.

Im więcej sytuacji związanych z uczeniem się jest udokumentowanych, tym większy jest wybór wykorzystania nieformalnych sytuacji uczenia się jako dokumentacji dostępnych

umiejętności i większy wybór wykorzystania tych doświadczeń w innych kontekstach. Obejmuje to również możliwość wykorzystania dowodów do innych celów, takich jak podania o pracę lub walidacja wyników uczenia się.

Wiele sytuacji związanych z uczeniem się dzieje się w sposób niezamierzony i niewykryty, dlatego sami uczniowie muszą nauczyć się wykrywać te procesy. Dzieją się w różnych środowiskach i muszą nauczyć się, jak znajdować połączenia z innymi kontekstami uczenia się. Oprócz podniesienia świadomości uczących się wartości procesów uczenia się, konieczne jest umożliwienie im zbierania wyników tych procesów i uwidaczniania ich.

Dokumentowanie nieformalnych sytuacji edukacyjnych

Aby umożliwić i zachęcić ucznia do zbierania i dokumentowania różnych sytuacji uczenia się, konieczne jest zapewnienie narzędzia, które jest dostępne dla ucznia we wszystkich możliwych sytuacjach i oferuje szybki sposób na uchwycenie dowodów uczenia się w postaci tekstów, zdjęcia, filmy lub pliki audio i zapewnia sposób na uporządkowanie dowodów bezpośrednio w sytuacji (lub później) bez przeszkód technicznych. W dobie cyfryzacji smartfony towarzyszą większości ludzi od wstawania rano do pójścia spać wieczorem. Oznacza to, że są one dostępne dla uczących się przez cały czas i w każdej sytuacji, a zatem mogą być również osiągalne przez użytkownika w wielu sytuacjach niezamierzonego uczenia się nieformalnego. Wraz z możliwością łatwego nagrywania zdjęć, filmów, plików tekstowych i dźwiękowych, smartfony oferują najlepsze warunki do dokumentowania nieformalnych sytuacji edukacyjnych. Ponieważ korzystanie ze smartfonów jest powszechne wśród grupy docelowej i nie stanowi przeszkody dla grupy docelowej, korzystanie ze smartfonów jako platformy do gromadzenia i przekazywania dowodów uczenia się może zwiększyć akceptację uczniów.

W ten sposób smartfon jest doskonałym narzędziem technicznym do rejestrowania sytuacji i dowodów uczenia się, jeśli jest uzupełniony odpowiednią strukturą organizacyjną i możliwością łączenia uczniów z nauczycielami/nauczycielkami.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Erasmus+

Opracowana aplikacja Visual Paths oferuje strukturę i funkcjonalność zarządzania procesami uczenia się i oferuje możliwość uwidocznienia dowodów uczenia się nieformalnego w innych kontekstach, np. poprzez połączenie z modułami programowymi edukacji formalnej lub wysyłanie dowodów uczenia się do nauczyciela jako podstawę do dyskusji o postępach w rozwoju kompetencji osobistych, społecznych czy metodycznych. Łączenie i wykorzystywanie uczenia się z różnych kontekstów tworzy wartość dodaną i ujawnia związek między różnymi formami uczenia się.

Uczący się sami decydują, jakie okazje i dowody chcą udokumentować i jaki kontekst dowodów uczenia się muszą wyjaśnić, aby uzyskać cenne informacje. Podejście to wychwytuje, opisuje i kategoryzuje sytuacje związane z uczeniem się nieformalnym z możliwością uwidocznienia ich w kontekście uczenia się formalnego lub uczenia się osobistego, aby zastanowić się nad wyuczonymi umiejętnościami lub kompetencjami. W ten sposób dowody uczenia się są nie tylko gromadzone, opisywane i porządkowane do wykorzystania w przyszłości, ale także udostępniane w celu wspierania innych obszarów uczenia się, uświadamiania uczącym się ich własnego uczenia się i pokazywania uczącym się, że kontrolują sytuacje związane z uczeniem się.

Wykorzystanie możliwości technologii cyfrowej i smartfonów do łatwego łączenia użytkowników (np. uczących się + tutorów) oferuje możliwość wykorzystania dowodów nieformalnego uczenia się widocznych w innych kontekstach, takich jak edukacja formalna, pod kątem wkładu w uczenie się eksperckie - zgodnie z modułami i programami nauczania - w szkole lub w kontekście uczenia się indywidualnego, wykazując rozwinięte umiejętności miękkie, m.in. jako podstawa do dyskusji z korepetytorem.

Przykład: pokazując wyniki swojej codziennej nauki, uczniowie mogą ostrzec edukatora o jednym z ich nieformalnych działań, które wnoszą wkład w aktualne tematy nauczania w

module. Lub w zakresie osobistego uczenia się uczeń może wizualizować sytuację, które ilustrują jego rozwój w zakresie umiejętności miękkich (np. umiejętności prezentacji), które mogły być wcześniej omawiane jako umiejętność do poprawy. W ten sposób udokumentowane dowody nieformalnego uczenia się mogą zilustrować rozwój ucznia i mogą stanowić podstawę do dyskusji i refleksji z nauczycielem podczas szkolenia formalnego.

Dowody uczenia się z obszaru uczenia się formalnego będą oddzielnie archiwizowane i sortowane według innej logiki organizacyjnej. Zostaną one zorganizowane zgodnie ze strukturą kontekstu uczenia się, w którym są nabywane. Te dowody uczenia się są zorganizowane w powiązaniu z programem nauczania lub modułami uczenia się, czyli kontekstem, dla którego zostaną opracowane (a tym samym kontekstem, w którym będą się znajdować).

W archiwum dowodów uczenia się dostępne są formalne i nieformalne dowody uczenia się, gotowe do użycia w innych kontekstach uczenia się, walidacji lub aplikacji o pracę. Choć istnieje oddzielna logika organizacyjna dla każdego zastosowanego rodzaju wyników uczenia się, zarówno formalne, jak i nieformalne wyniki uczenia się można udostępniać lub prezentować w innych kontekstach.

Wymagania dotyczące formatu i organizacji dokumentacji:

W celu udokumentowania zebranych osiągnięć w nauce wymagane jest znalezienie odpowiedniego formatu dokumentacji, który będzie łatwy w użyciu dla młodych uczniów i dostosowany do ich nawyków. Drugim kluczowym wymogiem jest to, aby sposób dokumentacji był merytoryczny, a zebrane informacje były przydatne do wykorzystania w innych kontekstach oraz przez innych interesariuszy, np. informacje mogą wspierać walidację wyników uczenia się lub przygotowanie kolejnych etapów kariery.

Udokumentowane dowody należy przechowywać w zorganizowany sposób i udostępniać przez cały czas za pomocą narzędzi cyfrowych. Muszą istnieć różne możliwości dzielenia się i prezentowania informacji. Zbieranie i opisywanie Oparcie na potrzebach młodych uczniów, prostota i przyjazność dla użytkownika sposobu dokumentacji ma pierwszeństwo przed poprawnością i precyzją akademicką (np. umiejętności i kompetencje itp.) . W tym sensie należy wybrać format dokumentacji, który z jednej strony zapewnia wystarczającą ilość informacji, aby dać wrażenie procesu uczenia się i jego wyników jako podstawy do oceny/walidacji przez tutora/edukatora, a z drugiej strony musi być zgodnym z potrzebami uczniów, aby w wygodny (ale znaczący) sposób zapisywać wyniki praktycznej nauki własnymi słowami. Format powinien być otwarty i elastyczny i nie powinien być postrzegany jako przeszkoda dla uczących się, która mogłaby uniemożliwić im dodawanie wyników uczenia się do swojego archiwum.

W konsekwencji formalne wymagania dotyczące dokumentacji nie powinny być zbyt wysokie, aby nie zniechęcać uczących się do oceny różnych dowodów uczenia się tylko dlatego, że uznają wybrany format za nieodpowiedni lub skomplikowany z ich punktu widzenia do rejestrowania swoich doświadczeń i wyników . Należy znaleźć wspólny format, aby zapewnić, że różne udokumentowane efekty uczenia się są spójne i zawierają znaczące informacje, a także dowody wyników. Zintegrowanie mediów audiowizualnych jako centralnego elementu dokumentacji przyczynia się do wizualizacji osiągnięć edukacyjnych i pomaga opisywać sytuacje w sposób ilustracyjny i możliwy do przeniesienia.

Organizacja

Opracowanie przenośnej struktury, która ma być wykorzystywana nie tylko w programach edukacyjnych o określonym temacie, ale ma na celu zintegrowanie całego zakresu uczenia się w różnych kontekstach. Zasady organizacji muszą być wystarczająco otwarte, aby obejmowały szeroki zakres wyników uczenia się uzyskanych w różnych kontekstach uczenia się, aby przyczynić się do uzyskania różnych kompetencji, które należy osiągnąć. Również

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

duży zakres okazji i sytuacji społecznych jako źródła nieformalnego uczenia się wskazuje na potrzebę otwartego i uniwersalnego sposobu kategoryzacji, który jest w stanie objąć najróżniejsze i najróżniejsze wyniki uczenia się. **Również w tym aspekcie potrzeby uczniów są nadrzędne w tym sensie, że zebrane dowody i sytuacje muszą być archiwizowane w prosty i łatwy sposób: Ważne jest, aby zebrane wyniki były szybko odnajdywane i dostępne dla ucznia, nawet po przez długi czas, aby odpowiednia dokumentacja zawierała istotne informacje.**

Zatem z jednej strony kategorie muszą mieć charakter otwarty, z drugiej nie powinny być postrzegane jako „zbyt abstrakcyjne” dla uczących się. Najlepiej byłoby, gdyby sposób organizacji był **zgodny z istniejącymi (europejskimi) strukturami**, aby zapewnić, że zarchiwizowane dowody uczenia się mogą być łatwo integrowane i oceniane oraz istnieje już powszechne zrozumienie rodzaju kategoryzacji.

Korzyści z infrastruktury cyfrowej

Poza dokumentacją i organizacją dowody uczenia się są potrzebne również do dostosowania **funkcjonalności i wykorzystania** opracowanego narzędzia do oczekiwań uczących się.

Wykorzystanie technologii cyfrowej dostosowuje się do codziennych doświadczeń grupy docelowej i oferuje wiele korzyści w zakresie zarządzania, dostępności, wymiany i prezentacji dowodów uczenia się. Technologia cyfrowa zapewnia stałą dostępność techniczną, struktura oferuje ramy do wyszukiwania dowodów z różnych kontekstów uczenia się oraz do ich prezentacji i udostępniania. Łączność cyfrowa upraszcza wymianę informacji i komunikację z innymi zainteresowanymi stronami, takimi jak tutorzy/nauczyciele.

Po przesłaniu na platformę cyfrową wszystkie udokumentowane pliki są dostępne w dowolnym czasie i miejscu oraz do udostępniania i prezentacji w innych kontekstach uczenia się lub np. do walidacji, oceny lub podania o pracę.

Na przykład udokumentowane pliki, media i dane można pobrać osobno lub wybrać do prezentacji na stronie internetowej „galerii” dla np. podania o pracę, udostępniając kod QR lub łącze internetowe.

Również w tym aspekcie format korzystania z aplikacji jako medium odpowiadał potrzebom uczniów, służąc do codziennej komunikacji i pracy ze smartfonami oraz mając dostęp do aplikacji na smartfony przez cały dzień, aby nagrywać i dokumentować wyniki uczenia się, gdy się rozwijają.

Europejskie kompetencje kluczowe

W związku z tym, że archiwum „Ścieżki wizualne” ma na celu objęcie całego zakresu nieformalnych możliwości uczenia się, musi być w stanie przyjąć i zintegrować wyniki uczenia się z bardzo szerokiego zakresu tematów. Tak więc sposób organizacji i kategoryzacji musi być w stanie przyswoić i zorganizować wiele nieformalnych sytuacji edukacyjnych, działań i wydarzeń o szerokim zakresie tematów i musi zapewniać orientację/wskazanie, gdzie można znaleźć określone efekty uczenia się.

Kategoryzacja musi być otwarta, aby organizować wszelkiego rodzaju dowody uczenia się. Oznacza to, że kategoryzacja musi być wybrana w taki sposób, aby można było łatwo zintegrować uczenie się z wielu różnych kontekstów tematycznych.

Aby zapewnić zgodność z całym zakresem doświadczeń edukacyjnych, kategorie muszą odnosić się do ogólnych kompetencji potrzebnych w wielu obszarach pracy (i życia), a nie do konkretnych zadań w określonym zawodzie. Oznacza to, że należy je opisać jako ogólne „nadrzędne” kategorie, opisujące pewne obszary kompetencji, które przyczyniają się do różnych miejsc pracy, zadań lub sytuacji i które można przenosić z jednego kontekstu do drugiego, pomagając zapewnić odporność i elastyczność w przypadku wymaganych zmian w pracy - lub środowisko życia .

Ze względu na otwarty i globalny charakter sposobu organizacji niektóre kategorie będą się na siebie nakładać i współtworzą także inne kategorie. W tym sensie globalny charakter kategorii sprawia, że archiwum można przenieść na wszystkie obszary tematyczne.

W 2006 r. Komisja Europejska zdefiniowała zestaw kompetencji kluczowych, który jest postrzegany jako „podstawowy zestaw wiedzy, umiejętności i postaw, których wszystkie jednostki potrzebują do samorealizacji i rozwoju osobistego, aktywnego obywatelstwa, włączenia społecznego i zatrudnienia”. (Rekomendacja 2006/962/WE) W 2018 roku kluczowe kompetencje zostały zrewidowane i dostosowane do zmieniającego się rynku pracy oraz zróżnicowanego i cyfrowego społeczeństwa.

Kompetencje kluczowe są postrzegane jako uniwersalne cele dla wszystkich obywateli Europy przyczyniających się do pomyślnego życia w społeczeństwie. Muszą być rozwijane od wczesnego dzieciństwa na wszystkich etapach życia w różnych formach uczenia się: uczeniu się formalnym, uczeniu się nieformalnym, uczeniu się pozaformalnym.

Kompetencje kluczowe są więc opisane w sposób uniwersalny i obejmują cały zakres życia i pracy, w tym różne formy uczenia się na różnych etapach życia. W ten sposób ten zestaw kompetencji tworzy idealną podstawę i odpowiednią strukturę dla aplikacji ścieżek wizualnych, która ma na celu uchwycenie wyników różnych form uczenia się, uczynienie ich widocznymi i dostępnymi w wielu różnych kontekstach, aby przyczynić się do holistycznej idea uczenia się.

Kluczowymi kompetencjami w uczeniu się przez całe życie są:

- **Alfabetyzacja**
- **Wielojęzyczność**
- **Umiejętności numeryczne, naukowe i inżynierskie**
- **Kompetencje cyfrowe i technologiczne**
- **Umiejętności interpersonalne i umiejętność przyjmowania nowych kompetencji**

(Kompetencje osobiste, społeczne i umiejętności uczenia się w Lifecomp)

- Aktywne obywatelstwo
- Przedsiębiorczość
- Świadomość i ekspresja kulturalna

Umiejętność czytania i pisania to umiejętność identyfikowania, rozumienia, wyrażania, tworzenia i interpretowania pojęć, uczuć, faktów i opinii zarówno w formie ustnej, jak i pisemnej, przy użyciu materiałów wizualnych, dźwiękowych/audio i cyfrowych w różnych dyscyplinach i kontekstach. Oznacza to zdolność do efektywnego komunikowania się i łączenia z innymi w odpowiedni i twórczy sposób. Rozwój umiejętności czytania i pisania stanowi podstawę do dalszej nauki i dalszej interakcji językowej. W zależności od kontekstu kompetencje w zakresie czytania i pisania można rozwijać w języku ojczystym, języku nauczania i/lub języku urzędowym w kraju lub regionie.

Kompetencje wielojęzyczne

Ta kompetencja określa umiejętność właściwego i skutecznego posługiwania się różnymi językami w komunikacji. W szerokim zakresie dzieli główne wymiary umiejętności czytania i pisania: opiera się na umiejętności rozumienia, wyrażania i interpretowania pojęć, myśli, uczuć, faktów i opinii zarówno w formie ustnej, jak i pisemnej (słuchanie, mówienie, czytanie i pisanie) w odpowiednim zakresie kontekstów społecznych i kulturowych zgodnie z własnymi pragnieniami lub potrzebami. Kompetencje językowe integrują wymiar historyczny i kompetencje międzykulturowe. Opiera się na umiejętności mediowania między różnymi językami i mediami, jak określono w Common European Framework of Reference. W stosownych przypadkach może obejmować utrzymywanie i dalsze rozwijanie kompetencji w zakresie języka ojczystego, a także naukę języka urzędowego (języków urzędowych) danego kraju.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Kompetencje matematyczne to umiejętność rozwijania i stosowania myślenia matematycznego i wglądu w rozwiązywanie szeregu problemów w codziennych sytuacjach. Opierając się na solidnym opanowaniu liczenia, nacisk kładziony jest na proces i aktywność, a także wiedzę. Kompetencje matematyczne obejmują w różnym stopniu zdolność i chęć posługiwania się matematycznymi sposobami myślenia i prezentacji (wzory, modele, konstrukcje, wykresy, wykresy)

Kompetencje w nauce odnoszą się do zdolności i chęci wyjaśniania świata przyrody poprzez wykorzystanie zasobu wiedzy i zastosowanej metodologii, w tym obserwacji i eksperymentów, w celu identyfikowania pytań i wyciągania wniosków opartych na dowodach. Kompetencje w zakresie technologii i inżynierii to zastosowania tej wiedzy i metodologii w odpowiedzi na postrzegane ludzkie potrzeby lub potrzeby. Kompetencje w nauce, technologii i inżynierii polegają na zrozumieniu zmian spowodowanych działalnością człowieka i odpowiedzialnością indywidualnego obywatela

Kompetencje cyfrowe obejmują pewne, krytyczne i odpowiedzialne korzystanie z technologii cyfrowych oraz zaangażowanie w nie w celu uczenia się, pracy i uczestnictwa w społeczeństwie. Obejmuje ona umiejętność korzystania z informacji i danych, komunikację i współpracę, umiejętność korzystania z mediów, tworzenie treści cyfrowych (w tym programowanie), bezpieczeństwo (w tym cyfrowy dobrostan i kompetencje związane z cyberbezpieczeństwem), pytania dotyczące własności intelektualnej, rozwiązywanie problemów i krytyczne myślenie.

Kompetencje osobiste, społeczne i umiejętności uczenia się to zdolność do refleksji nad sobą, efektywnego zarządzania czasem i informacjami, konstruktywnej pracy z innymi, zachowania odporności oraz zarządzania własnym uczeniem się i karierą. Obejmuje zdolność do radzenia sobie z niepewnością i złożonością, uczenia się, wspierania dobrego samopoczucia fizycznego i emocjonalnego, utrzymania zdrowia fizycznego i psychicznego

oraz umiejętności prowadzenia świadomego i zorientowanego na zdrowie życia, empatii i zarządzania konflikt w kontekście włączającym i wspierającym

Kompetencje obywatelskie to zdolność do działania jako odpowiedzialni obywatele i pełnego uczestnictwa w życiu obywatelskim i społecznym, w oparciu o zrozumienie pojęć i struktur społecznych, gospodarczych, prawnych i politycznych, a także rozwoju globalnego i zrównoważonego rozwoju. Kompetencje w zakresie przedsiębiorczości odnoszą się do zdolności do działania możliwości i pomysłów oraz przekształcania ich w wartości dla innych. Opiera się na kreatywności, krytycznym myśleniu i rozwiązywaniu problemów, podejmowaniu inicjatywy i wytrwałości oraz umiejętności współpracy w celu planowania i zarządzania projektami o wartości kulturowej, społecznej lub finansowej

Kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturowej obejmują zrozumienie i szacunek dla tego, w jaki sposób idee i znaczenie są twórczo wyrażane i komunikowane w różnych kulturach oraz za pośrednictwem szeregu sztuk i innych form kulturowych. Obejmuje zaangażowanie w rozumienie, rozwijanie i wyrażanie własnych pomysłów oraz poczucia miejsca lub roli w społeczeństwie na różne sposoby i konteksty.

Wszystkie kompetencje kluczowe są równie ważne, nie ma hierarchii kompetencji, a wiele z nich wykracza poza kategorie lub wzajemnie się wzbogaca. Kompetencje przekrojowe, takie jak krytyczne myślenie czy rozwiązywanie problemów, są nierozdzielnie związane z większością opisanych kompetencji.

Kluczowe kompetencje zostały wprowadzone w celu wykorzystania całego zestawu doświadczeń edukacyjnych w różnych środowiskach uczenia się z zamiarem wspierania uczniów (=obywateli) w rozwijaniu niezbędnych kompetencji w zmieniających się warunkach przez całe życie i pracę.

W przypadku projektu „Visual Paths” oferuje to doskonałe ramy i strukturę do przechwytywania i organizowania nieformalnych doświadczeń edukacyjnych oraz

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

wspierania osobistego i społecznego rozwoju uczniów poprzez poprawę komunikacji tych kompetencji.

Organizowanie narzędzia

Cel: Zbieranie, organizowanie i udostępnianie dowodów uczenia się z różnych kontekstów uczenia się w sposób bogaty w media, aby zachęcić do widoczności i transferu doświadczeń edukacyjnych z różnych kontekstów uczenia się do innych kontekstów uczenia się i wykorzystać je do walidacji, oceny i podania o pracę.

Wszystkie procesy uczenia się opierają się na uczeniu się nieformalnym, budowanym na bazie istniejącej wiedzy i doświadczeń z wielu kontekstów. W tym narzędziu pełny zakres uczenia się z najróżniejszych kontekstów (w tym kontekstów prywatnych i znajomych) jest widoczny i dostępny oraz stanowi podstawę w celu lepszego zintegrowania istniejących zasobów wiedzy, umiejętności i postaw ucznia w inne konteksty uczenia się.

Często sami uczniowie nie są nawet świadomi swojego procesu uczenia się, zwłaszcza gdy nastąpiło to nieplanowane lub niezamierzone lub w prywatnym/znajomym kontekście. W konsekwencji wiele z tych doświadczeń edukacyjnych pozostaje nieodkrytych, a zatem nieudokumentowanych, nawet jeśli później sytuacja jest oceniana jako doświadczenie edukacyjne.

Opracowane narzędzie przyczynia się do gromadzenia, ustrukturyzowanej dokumentacji i organizacji wyników uczenia się, czyni je dostępnymi, dostępnymi i wymiennymi oraz zachęca do ich wykorzystywania w różnych kontekstach oraz upraszcza komunikację i wizualizację tych wyników uczenia się. Narzędzie pomaga uczniom być bardziej świadomymi swoich osobistych zdolności i czynić je bardziej widocznymi. Aby przejść przez życie z większą uwagą, z możliwością odkrywania i rejestrowania swoich umiejętności w dowolnym momencie. Dzięki zarchiwizowanym sytuacjom uczenia się uczący się mają możliwość lepszego pokazania wpływu swojej

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Erasmus+

codziennej nauki, niezależnie od fizycznej lub społecznej sytuacji, w której to miało miejsce i jak zebrano dowody. **Aktywnie angażując się w gromadzenie dowodów uczenia się i ich dokumentacji, uczący się stają się bardziej świadomi swojego uczenia się, zastanawiają się, jak i gdzie te wyniki uczenia się mogą być wykorzystane oraz w jakim kontekście powinny być widoczne (lub omówione/ocenione) przez pomoc narzędzia.** Ćwiczą rozpoznawanie uczenia się, gdy ma miejsce, i ćwiczą dostrzeganie możliwości powiązania z innymi obszarami uczenia się.

To narzędzie zostało opracowane, aby większa część istniejącego profilu ucznia i stale rozwijający się ewoluujący profil uczenia się był widoczny i użyteczny w ustrukturyzowany sposób, wspierany przez możliwości technologii cyfrowej. Narzędzie obejmuje również zebrane dowody uczenia się z **edukacji formalnej** (związane z **programem nauczania/modułami edukacji zawodowej**) jako **uczenie się nieformalne** i ma na celu ich uwidocznienie i udostępnienie w innych kontekstach uczenia się oraz na potrzeby rozwoju kwalifikacji i kariery. Intencją jest wykorzystanie wyników uczenia się w różnych kontekstach, np. poprzez wnoszenie nieformalnych doświadczeń edukacyjnych do formalnego uczenia się, takiego jak kształcenie i szkolenie zawodowe.

Biorąc pod uwagę opisane warunki ramowe, projekt wybrał następującą organizację archiwum wyników nauczania (App):

- Organizacja nieformalnego uczenia się zorganizowanego w oparciu o europejskie kompetencje kluczowe
- Organizacja uczenia się formalnego w oparciu o istniejącą strukturę edukacyjną (program nauczania)
- Sposób dokumentacji: dokumentacja zdarzeń edukacyjnych oparta na aktywności w celu uczenia się nieformalnego. Dokumentacja uczenia się formalnego odbywa się w sposób określony przez stosowany program nauczania edukacji formalnej.
- Korzystanie z narzędzi cyfrowych w celu dostosowania się do nawyków uczniów i umożliwienia widoczności (i komunikacji na temat) doświadczeń edukacyjnych i wyników w

różnych kontekstach uczenia się oraz poprzez zapewnienie różnych sposobów wymiany i prezentacji.

- Udostępnianie dowodów uczenia się w uporządkowany sposób (=archiwum) w celu przygotowania wykorzystania dowodów uczenia się do walidacji uczenia się, do ubiegania się o pracę i w innych kontekstach uczenia się.

Dokumentowanie nauki za pomocą modelu STAR

Sposób odbioru i dokumentacji:

Model STAR wykorzystywany jest do metody samoanalizy umiejętności. Pozwala uczniom zastanowić się nad wybranymi umiejętnościami i udokumentować, czy posiadają te umiejętności, czy nie.

W przypadku uczniów, którzy uważają, że zdobyli kompetencje, ważne jest, aby jasno nazwać kompetencje i przedstawić dowody. Podać przykłady, w jaki sposób zastosowanie tej kompetencji w praktyce doprowadziło do pozytywnego wyniku.

Technikę modelu gwiazdy można również wykorzystać do składania oświadczeń o swoich kompetencjach w CV, listach motywacyjnych lub podczas rozmowy o pracę. Podejście STAR nadaje się nie tylko do opisywania sytuacji udanych – można je również zastosować do sytuacji niepowodzenia, gdy rezultatem było to, czego dana osoba nauczyła się lub zdała sobie sprawę w tej sytuacji. Pozwala to uczącym się wykazać otwartość na naukę i zaangażowanie w samorozwój.

STAR
Model STAR oznacza: Sytuacja, zadanie, działanie i rezultat

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Erasmus+

SYTUACJA /SITUATION	ZADANIE/TASK	CZYNNOŚĆ/ACTIO N	REZULTAT/RESULT
Opisz sytuację, w której zademonstrowałeś lub nauczyłeś się prezentowanych kompetencji.	Jakie były zadania, które musiałeś wykonać w tej sytuacji; jakie były konkretne wyzwania, z którymi musiałeś się zmierzyć?	Jakie działania podjąłeś, aby wykonać te zadania i jak poradziłeś sobie z tymi wyzwaniami?	Jakie były wyniki twoich działań; czego nauczyłeś się z tej sytuacji?

Model STAR jest dokumentacją opartą na działaniach i sytuacji, dostosowującą się do potrzeb uczniów.

Głównym celem tego ćwiczenia jest przedstawienie kompetencji wraz z dowodami (konkretnymi przykładami), które można wykorzystać nie tylko w archiwum, ale także w CV (sekcja umiejętności i kompetencje), w listach motywacyjnych oraz podczas rozmów kwalifikacyjnych.

W archiwum jako szablon używany jest model gwiazdy. Model gwiazdy jest używany jako format do dokumentowania umiejętności. Za każdym razem, gdy uczeń chce przesłać dowody, aby udowodnić określone umiejętności, takie jak filmy lub zdjęcia, model gwiazdy jest używany do dokumentacji i opisu.

Jeśli Uczniowie nabyli umiejętność w określonej sytuacji, Model Gwiazdy daje im ustrukturyzowany sposób jej opisu. W ten sposób uczniowie uczą się także zastanawiać się nad sytuacjami i działaniami.

W archiwum opisany jest model gwiazdy, a przykładowa tabela jest dostarczana jako szablon, który ma pomóc uczniom.

Poniżej znajduje się przykład opisu zdolności z wykorzystaniem Modelu Gwiazdy.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Erasmus+

The European Commission's support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

PRZYKŁADOWE zastosowanie modelu STAR:

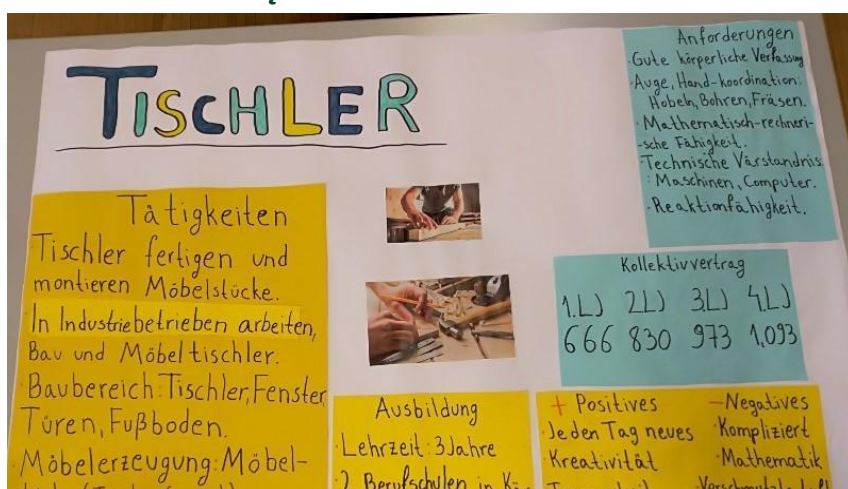
Uczeń wybiera kategorię, do której chce zaklasyfikować zdobytą kompetencję. Uczeń wygłosił udaną prezentację na temat przyszłego pożądanego zawodu i zamieścił zdjęcie plakatu zaprojektowanego do tej prezentacji. Poniżej Uczeń opisuje sytuację za pomocą szablonu zgodnie z modelem STAR w archiwum. Uczeń wybiera **umiejętności prezentacyjne** i odpowiada na cztery pytania w szablonie STAR.

STAR			
Model STAR oznacza: Sytuacja, zadanie, działanie i rezultat			
SYTUACJA	ZADANIE	CZYNNOŚĆ	REZULTAT
<p>Opisz sytuację, w której zademonstrowałeś lub nauczyłeś się prezentowanych kompetencji.</p> <p>Odpowiedź: W temacie orientacji zawodowej miałem za zadanie zaprezentować swój wymarzony zawód. Aby to zrobić, najpierw musiałem pomyśleć o tym, jaki jest mój upragniony zawód. Wybrałem zawód stolarza. Przed moją klasą i moim nauczycielem musiałem przez 5 minut wygłosić</p>	<p>Jakie były zadania, które musiałeś wykonać w tej sytuacji; jakie były konkretne wyzwania, z którymi musiałeś się zmierzyć?</p> <p>Odpowiedź: Musiałem pomyśleć o tym, jaka jest moja wymarzona praca i kim chcę się stać. Zbadaj, co robisz w tym zawodzie. Daję pięciominutową prezentację. Ważne jest, aby mówić swobodnie i używać tylko kart słów kluczowych. Do prezentacji należy przygotować plakat.</p>	<p>Jakie działania podjąłeś, aby wykonać te zadania i jak poradziłeś sobie z tymi wyzwaniami?</p> <p>Odpowiedź: Aby dowiedzieć się, jaka jest moja wymarzona praca, pomyślałem o tym, co lubię robić. Zastanowiłem się nad swoimi mocnymi stronami i umiejętnościami. Dostałem też wskazówki od znajomych i rodziny, bo oni znają mnie najlepiej. W badaniach ważne jest, aby czerpać z</p>	<p>Jakie były wyniki twoich działań; czego nauczyłeś się z tej sytuacji?</p> <p>Odpowiedź: Nauczyłem się kilku ważnych kluczowych punktów prezentacji. Dotyczy to odpowiednich badań, cytowania źródeł, przygotowania do prezentacji, sposobu atrakcyjnego zaprojektowania plakatu. Muszę się upewnić, że nie mówię zbyt szybko i</p>

<p>prezentację o moim upragnionym zawodzie jako stolarz.</p>		<p>właściwych źródeł. Mój nauczyciel dał mi wskazówki. Jest dużo informacji o moim upragnionym zawodzie i musiałem wybrać te najważniejsze. W tym celu pomyślałem o tym, kim jest moja grupa docelowa i co chciałbym w ciekawy sposób przedstawić. Jak poprawnie się prezentować i które punkty należy wziąć pod uwagę. Ważne jest, aby podsumować informacje własnymi słowami.</p>	<p>mówię głośno i wyraźnie. Ważne jest, aby mówić swobodnie i używać tylko kart wskazówek. Nie jest źle denerwować się, jeśli jest się dobrze przygotowanym do prezentacji. Fajnie było mi zająć się tematem, który ma wpływ na moją przyszłość i wiem, że również przekazywałem ciekawe informacje moim słuchaczom.</p>
--	--	---	--

Po tym jak uczeń przeanalizował wszystkie cztery elementy modelu STAR i udzielił odpowiedzi na wszystkie pytania, uczeń przesyła zdjęcie plakatu, który wykonał do prezentacji, jako dodatkowy dowód udanej prezentacji.

PRZESŁANE ZDJĘCIE:

006504

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

Logika organizacji – uczenie się nieformalne

Logika organizacyjna zbioru uczenia się nieformalnego została wybrana tak, aby odzwierciedlała dużą różnorodność sytuacji uczenia się i tematów uczenia się nieformalnego, uwzględniając potrzeby uczniów (łatwe do zastosowania, nieakademickie) oraz aby przyjąć istniejącą europejską strukturę, która jest znana już z innych kontekstów, a zatem dostępne w różnych krajach partnerskich. Ten sposób organizacji zapewnia uniwersalną strukturę, która odzwierciedla różnorodność nieformalnych sytuacji i znanego uczenia się, niezależnie od obszaru tematycznego edukacji lub zainteresowań ucznia.

Charakter tej części archiwum jest celowo otwarty, a struktura organizacyjna dość prosta, ponieważ łatwa struktura organizacyjna przyczynia się do większej akceptacji przez grupę docelową i sprzyja aktywnemu korzystaniu z aplikacji. Wybór kluczowych kompetencji jako struktury organizacyjnej odpowiada na te potrzeby i odpowiada na wymóg dostosowania archiwum do użytku w różnych krajach i poza konsorcjum projektowym. Ważne jest, aby uczący się stosowali tę ogólną kategoryzację, aby dokonać własnej pierwszej oceny swoich wyników w nauce i nadać wynikom nieformalnego uczenia się pierwszą przybliżoną

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Erasmus+

The European Commission's support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

klasyfikację w celu wykorzystania wyników po pewnym czasie, np. kiedy potrzebują ich do celów walidacji lub aplikacji.

Oprócz tych kategorii uczący się mogą dodawać do archiwum własne tagi filtrów, np. gdy zbierają dowody potwierdzające pewne kompetencje, które są potrzebne do zadania z formalnego uczenia się lub pożądanej pracy.

Logika organizacji – uczenie formalne

Organizacja uczenia się wynika z uczenia się formalnego zgodnie z programem obowiązującej edukacji formalnej, m.in. moduły edukacji VET.

Ponieważ te wyniki uczenia się są gromadzone i opracowywane w ramach struktury programowej edukacji, struktura archiwizacji tych wyników uczenia się jest zgodna z tą strukturą. Ponieważ uczący się zapamiętują wyniki swojej pracy z kształcenia zawodowego w kontekście, w którym opracowali efekty uczenia się (moduły), najlepiej będą mogli znaleźć dowody swoich wyników pracy, gdy zostaną one przedstawione w strukturze szkolenie.

Dodatkowe, indywidualnie dodawane **Tagi filtrów** mogą pomóc uczniom w uzyskaniu tych wyników w połączeniu z innymi kontekstami, np. wymagane kompetencje.

Dodanie możliwości zdefiniowania przez uczącego się własnych kategorii, np. w odniesieniu do niektórych wymaganych kompetencji w pracy, może pomóc uczącym się w zebraniu dowodów dla konkretnego, indywidualnego celu. Jeśli jakieś kompetencje są niezbędne w wybranej pracy, można je „oznaczyć” w archiwum naklejką i zebrać dowody potwierdzające te kompetencje, aby po pewnym czasie móc przedstawić dowody na daną kompetencję. Te indywidualne „tagi” lub kategorie byłyby uzupełnieniem sugerowanych kategorii uniwersalnych w aplikacji. Dałyby dodatkową możliwość filtrowania i prezentowania dowodów na konkretną kompetencję.

- Może to pomóc w zlikwidowaniu istniejącej luki w kształceniu dorosłych i kształceniu w ramach kształcenia i szkolenia zawodowego, gdy omawiane są dostępne (lub

mające zostać rozwinięte) kompetencje osoby uczącej się lub gdy wymagane są kompetencje niezbędne do wykonywania określonej pracy. Często trudno w praktyce pokazać, że te kompetencje są dostępne. Jeśli można przedstawić dowody, kompetencje można znacznie lepiej wizualizować i komunikować. Dzięki możliwości wprowadzenia indywidualnych tagów/kategorii, możliwe jest zebranie dowodów dla określonej pracy lub, jeśli np. w edukacji formalnej zidentyfikowane zostaną umiejętności społeczne, które należy rozwinąć, dowody mogą zostać zebrane i udostępnione nauczycielowi, aby pokazać rozwój kompetencji.

Dodatkowa wartość

Zarchiwizowane (formalne i nieformalne) wyniki i sytuacje uczenia się mogą być wykorzystane do przedstawienia (i nauczyciela) aktywności uczniów oraz ich rozwoju umiejętności osobistych i społecznych, a nie tylko do oceny wyników pracy uczniów. Ponieważ rozwój aktywnych obywateli jest jednym z głównych celów uczenia się przez całe życie, nie należy lekceważyć bogatego wkładu nieformalnego uczenia się w rozwój społeczny osób uczących się. Aplikacja ścieżek wizualnych przyczynia się do tego, dzięki czemu udokumentowane wyniki uczenia się są widoczne również w przypadku korepetycji uczących się i rozwoju umiejętności miękkich. W ten sposób również działania z otoczenia edukacji pozaformalnej mogą przyczynić się do wizualizacji osobistego i społecznego zaangażowania oraz rozwoju ucznia. Edukatorzy mogą to wspierać, zachęcając uczniów do zbierania dowodów na umiejętności miękkie również w innych środowiskach i kontekstach niż edukacja formalna.

Przyczynia się to do wzrostu świadomości uczących się własnych umiejętności miękkich także poza edukacją formalną.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Umiejętności przekrojowe i umiejętności miękkie są postrzegane jako kompetencje niezbędne do radzenia sobie z oczekiwanymi wyzwaniami bardziej elastycznego i szybszego zmieniania środowiska życia, nauki i pracy w nadchodzących latach

Komunikowanie dodatkowej wartości za pomocą technologii cyfrowej

Technologia cyfrowa, rozwój archiwum w postaci aplikacji przyczynia się do tego procesu, oferując możliwość efektywnego i łatwego udostępniania wyników, lepszą komunikację i wykorzystanie mediów audiowizualnych. Technologia oferuje możliwość dokumentacji bogatej w media, co pozwala na znacznie bardziej ilustracyjny sposób dokumentacji za pomocą zdjęć, filmów i plików audio. Daje to uczącym się możliwość przedstawienia żywego i ilustracyjnego opisu i dokumentacji sytuacji uczenia się z możliwością stworzenia dowodów tych sytuacji i ich wyników w nauce. Korzystanie z mediów audiowizualnych umożliwia im na przykład nakręcenie filmu bezpośrednio w miejscu pracy, dając natychmiastowe wrażenie na temat tego, nad czym pracowali, z jakimi narzędziami naprawdę pracowali i prezentując wyniki pracy w tej sytuacji. Te media można wykorzystać do wprowadzenia do dzienników uczenia się ich edukacji, aby dać żywy obraz nauczycielom na temat tego, nad czym pracowali, ale można je również wykorzystać w innych kontekstach, aby wykorzystać zarchiwizowane dowody do walidacji lub pracy aplikacji lub oczywiście wzbogacenie innych kontekstów uczenia się o dostępne doświadczenia edukacyjne i kompetencje.

Ten oparty na smartfonach, bogaty w media sposób dokumentowania nowych wyników uczenia się dostosowuje się do codziennych doświadczeń grupy docelowej młodych uczniów, którzy są cyfrowymi tubylcami, używanymi do komunikowania się z aplikacjami komunikatorów i korzystania na co dzień z mediów społecznościowych.

Młodzi uczniowie mają doświadczenie w korzystaniu ze smartfonów i poruszaniu się po rozwiązaniach opartych na aplikacjach. Oczekuje się więc szybkiego przyjęcia opracowanej aplikacji i wysokiej akceptacji tego rozwiązania technicznego przez grupę docelową.

2019-1-DE02-KA202-006504

W ten sposób uczniowie mają możliwość wizualizacji i zilustrowania swojej nauki w bardzo efektywny sposób. Mogą zaprezentować „siebie i swoje historie” z pełniejszym zakresem swojej wiedzy, umiejętności i kompetencji wywodzących się z wszelkiego rodzaju doświadczeń.

Edukatorzy po drugiej stronie mają szansę zobaczyć znacznie pełniejszy obraz ucznia i jego działań, nawet jeśli zostały one wdrożone w nieformalnym otoczeniu. Działania te mogą stanowić ważną część tożsamości i profilu ucznia, które mogą nie być widoczne w formalnym otoczeniu edukacyjnym i które mogą reprezentować rozwinięte społeczne i osobiste uczenie się.

Technologia cyfrowa przyczynia się do efektywnego wykorzystania wyników uczenia się poza kontekstami, w których się rozwinęli, pomagając w ten sposób wykorzystać pełen zakres uczenia się poprzez wykorzystanie i komunikowanie korzyści płynących z różnych sytuacji uczenia się. Cyfrowe możliwości dostępu, udostępniania i prezentowania wyników uczenia się przyczyniają się do lepszej komunikacji umiejętności i kompetencji uczniów. Ponieważ struktura cyfrowa jest utrzymywana po ukończeniu formalnej edukacji, a wyniki uczenia się są dostępne, pozostają one dostępne do przygotowania do kolejnych etapów kariery, walidacji i oceny.

Korzystanie ze smartfona dostosowuje się do oczekiwań młodych uczniów i ich codziennego korzystania z technologii. Forma dokumentacji oparta na sytuacji odzwierciedla charakter różnorodnych działań związanych z uczeniem się nieformalnym oraz sposób, w jaki są one postrzegane przez uczących się. Otwarty charakter kategoryzacji nieformalnych działań edukacyjnych łączy potrzeby uczniów w zakresie otwartej i łatwej w użyciu struktury z możliwością stworzenia wspólnej uniwersalnej struktury, która jest w stanie zintegrować szeroki zakres nieformalnych sytuacji edukacyjnych.

Dzięki tej strukturze możliwe jest uporządkowanie wyników uczenia się z różnych kontekstów i przygotowanie ich do innych kontekstów uczenia się lub walidacji, oceny i podania o pracę.

Umożliwia uczącym się prezentację i wymianę przygotowanych dokumentów niezależnie od kontekstu uczenia się i jest w stanie stworzyć dodatkową wartość poprzez wspólne postrzeganie różnych form uczenia się.

Uczącym się oferuje możliwość łatwego dokumentowania wyników uczenia się z różnych kontekstów i ich organizacji w kategorii, aby móc je znaleźć i wykorzystać nawet po dłuższym czasie.

Poprzez włączenie mediów audiowizualnych do dokumentacji uczący się mają możliwość wizualizacji i zilustrowania swojej nauki w bardzo efektywny sposób. Potrafią zaprezentować „siebie i swoje historie” z pełniejszym zakresem swojej wiedzy, umiejętności i kompetencji wywodzących się z wszelkiego rodzaju doświadczeń oraz potrafią skutecznie komunikować się i wymieniać tym profilem za pośrednictwem technologii cyfrowej

Edukatorzy po drugiej stronie mają szansę zobaczyć znacznie pełniejszy obraz ucznia i jego działań, nawet jeśli zostały one wdrożone w nieformalnym otoczeniu. Działania te mogą stanowić ważną część tożsamości i profilu ucznia, które mogą nie być widoczne w formalnym otoczeniu edukacyjnym i które mogą reprezentować rozwinięte społeczne i osobiste uczenie się. Nauczyciele mogą zachęcać uczących się do zbierania i dzielenia się doświadczeniami związanymi z nauką pozaformalną, aby zintegrować to uczenie się z dyskusją na temat formalnych zagadnień uczenia się lub rozwoju osobistego ucznia.

Tak więc proponowana platforma sprawia, że efekty uczenia się z różnych form uczenia się są widoczne, dostępne i wymienne oraz zachęca do korzystania z ich synergii stworzonych poprzez wspólną percepcję i dyskusję.

Podsumowanie

Projekt Visual Paths postrzega uczenie się jako wynik różnych kontekstów uczenia się. Chociaż duża część całego uczenia się opiera się na nauce nieformalnej, jej wyniki często pozostają niewidoczne i niewykorzystane. Połączone wykorzystanie różnych form i

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Erasmus+

The European Commission's support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

kontekstów uczenia się wzbogaca procesy uczenia się i tworzy dodatkową wartość. W projekcie Visual Paths wykorzystano technologię cyfrową, aby uwidocznic tę dodatkową wartość oraz wesprzeć jej komunikację i wymianę.

Projekt zapewnia innowacyjne podejście do uwidocznienia i wykorzystania nieformalnych (i formalnych) efektów uczenia się jako podstawy dla innych kontekstów uczenia się, udostępnienia ich jako podstawy walidacji efektów uczenia się i wniosków, a także wspierania uczniów i nauczycieli w zakresie dzielić się procesem uczenia się w różnych kontekstach, korzystając z narzędzia cyfrowego, które wspiera wymianę i dyskusję na temat dowodów uczenia się.

Uczenie się formalne może być wspierane i wzbogacane przez uczenie się nieformalne, gdy wyniki są widoczne razem i można je połączyć.

Jeśli można zachęcać i kierować osobistym uczeniem się i rozwojem umiejętności miękkich w środowisku uczenia się formalnego, a uczniowie są w stanie poszerzyć swoje zaangażowanie i rozwój osobisty poprzez udokumentowane uczenie się z innych kontekstów, takich jak rodzina, sport i hobby, to jest wiele możliwości szerszego spojrzenia na zakres umiejętności i kompetencji osób uczących się. Może to sprawić, że uczący się będzie miał do czynienia z praktycznym zastosowaniem i znaczeniem umiejętności miękkich. Umiejętności miękkie zyskują coraz więcej uwagi w bardziej elastycznej i zmieniającej się edukacji, życiu zawodowym i społeczeństwie. Pomagają uczniowi dostosować się do niezbędnych zmian i współpracować z innymi, nawet w zmieniającym się środowisku pracy i we wszystkich innych aspektach życia.

Przyczyniają się do rozwijania umiejętności niezbędnych do nadchodzących zmian (cyfrowa i zielona transformacja) oraz do rozwoju jako aktywny i demokratyczny obywatel. Podstawą rozwijania tych umiejętności jest uczenie się z różnych kontekstów i w różnym otoczeniu. Połączenie tych kontekstów uczenia się i uwidocznienie uczenia się w innych kontekstach przyczynia się do wykorzystania pełnego potencjału uczącego się i dostarczenia również wcześniej istniejących kompetencji, które w innym przypadku mogłyby być niewidoczne.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Erasmus+

Dzięki przedstawionemu podejściu projekt Ścieżki wizualne ustanawia ten połączony pogląd na różne konteksty uczenia się i zachęca do jego dyskusji i wymiany. Wraz z niezbędną infrastrukturą (platformą cyfrową) głównym elementem tego procesu jest aktywna rola użytkownika (gromadzenie, dokumentowanie i ocena wyników uczenia się):

Możliwość wgrania umiejętności miękkich wraz z dowodami do archiwum daje młodym ludziom możliwość uwidocznienia swoich umiejętności. Problem z niektórymi umiejętnościami, zwłaszcza miękkimi, polega na ich uchwyceniu. Poprzez graficzną reprezentację czy możliwość stworzenia archiwum umiejętności, umiejętności miękkie nie tylko stają się widoczne, ale także motywują uczestników do doskonalenia swoich mocnych stron. Pobudzana jest kreatywność uczniów, aby mogli wykazać się swoimi umiejętnościami. Wypełnianie umiejętności różnymi dowodami można porównać do pracy domowej i promuje osobistą odpowiedzialność uczniów. Już wtedy, gdy uczeń zajmuje się tematem umiejętności osobistych, autorefleksja jest pobudzana i wzmacniana.

Uznanie umiejętności ma na celu wspieranie rejestrowania procesu uczenia się i umożliwianie walidacji uczenia się również, gdy odbywa się to poza środowiskiem klasy. Narzędzie do rejestrowania czynności i wykonywania ćwiczeń oceniających. Zarejestrowane dowody są wykorzystywane w procesie potwierdzania istniejących lub nabytych umiejętności i tworzą archiwum dla osoby uczącej się. Tworzy cyfrowe narzędzie wspierające rejestrowanie dowodów działań ucznia w celu walidacji uczenia się i potwierdzania umiejętności, które zostanie również przekształcone w cyfrowe archiwum uczenia się, które będzie można wykorzystać w poszukiwaniu pracy w celu wykazania kompetencji poprzez pokazanie nagrań sytuacji, w których są stosowane. Wspieranie walidacji kompetencji nabytych w różnych kontekstach pozwala jednostkom na uznanie i pełne nabycie ich kompetencji.

Walidacja polega na uwidocznieniu różnorodnych doświadczeń edukacyjnych. Te doświadczenia edukacyjne często mają miejsce poza formalną edukacją i szkoleniem. Za pomocą walidacji widoczne są wyniki uczenia się pozaformalnego i nieformalnego. Celem

walidacji i archiwum uczenia się jest tworzenie i gromadzenie dowodów doświadczeń edukacyjnych, które mogą być przydatne w kontekście dalszego kształcenia lub na rynku pracy.

Tak więc dokumentacja i organizacja dowodów uczenia się w sugerowanej strukturze oferuje korzyści dla osoby uczącej się i nauczyciela poprzez udostępnienie wielu dowodów uczenia się w ustrukturyzowany sposób, które można w łatwy sposób udostępnić do oceny i walidacji w różnych kontekstach. Dzięki wybranej strukturze wyniki uczenia się można znaleźć nawet po dłuższym czasie, a poprzez dostosowanie do istniejącej struktury europejskich kompetencji kluczowych zarchiwizowane dowody można łatwo przenieść do innych kontekstów. Technologia umożliwia całodobowy dostęp niezależnie od czasu i miejsca oraz umożliwia prezentację zarchiwizowanej nauki w różnych formatach i upraszcza wymianę dowodów uczenia się.

Dzięki temu wyniki uczenia się są nie tylko uporządkowane i dostępne, ale technologia aplikacji umożliwia i zachęca do komunikowania się i wymiany wyników uczenia się oraz sprawia, że wyniki uczenia się są widoczne w innych kontekstach. W ten sposób doświadczenia uczenia się z uczenia się nieformalnego – które często nie są widoczne i nie są uwzględniane w innych kontekstach uczenia się – mogą być udostępniane i integrowane w innych kontekstach uczenia się, a ich wyniki uczenia się mogą być lepiej oceniane i wykorzystywane do celów walidacji i oceny. Innymi słowy, większą część wysokiego udziału nieformalnego uczenia się we wszystkich procesach uczenia się można rozwiązać poprzez eksponowanie większej części – istniejącej, ale często niewidocznej – wiedzy, umiejętności i kompetencji ucznia.

Te efekty uczenia się wzbogacają, poprzez aktywne wykorzystanie, formalne, osobiste i społeczne uczenie się danej osoby. Sytuacje z wielu nieformalnych kontekstów uczenia się mogą być wykorzystywane do reprezentowania dostępności ucznia lub rozwoju umiejętności miękkich, być może nawet lepiej niż ograniczona liczba sytuacji uczenia się w formalnych kontekstach uczenia się. Dodając te „zewnętrzne” doświadczenia do

komunikacji o uczeniu rozwoju umiejętności miękkich, można nakreślić znacznie pełniejszy obraz tych umiejętności i wykorzystać dodatkową wartość nieformalnych doświadczeń edukacyjnych. Wspólne wykorzystanie ustrukturyzowanych i udokumentowanych umiejętności osobistych i społecznych oraz umiejętności prezentowanych w formalnych środowiskach uczenia się wzbogacają się nawzajem i rozwijają synergicznie. Na przykład, jeśli podczas doradztwa uczącemu się definiuje się umiejętności miękkie, które mają zostać rozwinięte, zarchiwizowane dowody zebrane z innych kontekstów uczenia się można wykorzystać do wykazania zaangażowania i pozytywnego rozwoju ucznia. Również w przypadku formalnego otoczenia uczenia się zebrane dowody uczenia się z uczenia się nieformalnego mogą przyczynić się do wzbogacenia procesów uczenia się. Zebrane dowody uczenia się z formalnego środowiska uczenia się (programu nauczania) są gromadzone w archiwum, aby były dostępne i aby wzbogacić procesy walidacji, kwalifikacji i ubiegania się o pracę poprzez powiększenie bazy dostępnych dowodów uczenia się. Zaletą jest to, że im więcej podejść do uczenia się i kontekstów widziane i omawiane razem, tym większa synergia i wartość dodana dla ucznia. W konsekwencji odnosi się to również do wyników projektu: każdy z nich odnosi się do odrębnych aspektów i perspektyw uczenia się na własną rękę, ale użyte w połączeniu oferują innowacyjną wartość dodatkową, która wzbogaca proces uczenia się.

W 2018 r. Rada Europejska opisała trzy wyzwania związane z uczeniem się opartym na kompetencjach w kontekście uczenia się przez całe życie: podejścia i konteksty uczenia się; wsparcie dla nauczycieli i pozostałej kadry edukacyjnej; oraz ocena i walidacja rozwoju kompetencji.”

Zalecenie z ZALECENIA RADY 2018 z dnia 22 maja 2018 r. w sprawie kompetencji kluczowych w uczeniu się przez całe życie

<https://eur->

[lex.europa.eu/legalcontent/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.C_.2018.189.01.0001.01.ENG&toc=OJ:C:2018:189:TOC](https://eur-lex.europa.eu/legalcontent/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.C_.2018.189.01.0001.01.ENG&toc=OJ:C:2018:189:TOC)

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

The European Commission's support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

Opracowana aplikacja Visual Paths rozwiązuje te wyzwania w następujący sposób: Podejście aplikacji obejmujące różne konteksty uczenia się, przygotowywanie, uwidacznianie i udostępnianie dokumentacji (nieformalnej i formalnej) uczenia się w celu oceny i walidacji oraz rozwoju osobistego oraz oferują możliwość zintensyfikowania komunikacji i wymiany wyników uczenia się między uczącym się a edukatorem w celu wykorzystania dodatkowej wartości wynikającej z wykorzystania różnych kontekstów uczenia się.

Oferuje możliwość wykorzystania potencjału różnych kontekstów uczenia się poprzez uwidocznienie ich wyników oraz możliwość połączenia ich i stworzenia dodatkowej wartości. Technologia cyfrowa wychodzi naprzeciw oczekiwaniom uczniów w zakresie nowoczesnego i prostego narzędzia oferującego możliwość efektywnego dzielenia się, wymiany i prezentowania wyników nauki. Technologia zapewnia doskonałą infrastrukturę, ustanawiając połączenie między uczniami a nauczycielami. Dzięki uproszczonemu zarządzaniu efektami uczenia się i oferując możliwość multimedialnej ilustracji wyników uczenia się, uczący się z ich aktywnym zaangażowaniem pozostaje centralnym elementem procesu: rejestrują, dokumentują i oceniają swój własny proces uczenia się i decydują w jakim kontekście lub z jaką osobą jest udostępniany i używany. Aktywnie angażując się w dowody uczenia się i wymieniając je z innymi, uczeń uświadamia sobie bogactwo swoich procesów uczenia się i rozwija dodatkowe kompetencje społeczne. Zatem uczniowie i ich kompetencje pozostają w centrum, ale dzięki wspieranej technologii można lepiej komunikować się z nimi i wykorzystywać je w różnych kontekstach uczenia się.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

2019-1-DE02-KA202-006504

Erasmus+

